NR 22
15e JAARGANG
10 F. IN NEDERLAND 75 Ct

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

48 PAGINA'S

LEES DE JEUGD VAN
RAYMOND KOPA
op blz. 40

DE VRIENDSCHAP TUSSEN DE LAGE LANDEN :

HET BEZOEK VAN KONINGIN JULIANA EN P

OP 28 mei van het vorig jaar bracht koning Boudewijn een bezoek aan koningin Juliana en prins Bernhard der Nederlanden. Het was lang geleden dat de vorsten van de twee landen elkaar een officieel staatsbezoek hadden gebracht. Nooit waren de banden tussen de twee grenslanden echter sterker dan de laatste jaren. Daarom juichte het Nederlandse volk dan ook de Belgische vorst hartelijk toe overal waar hij zich in het land vertoonde.

JUIST een jaar na het bezoek van koning Boudewijn aan Nederland, kwamen koningin Juliana en prins Bernhard naar België op uitnodiging van de koning, waarmee de nauwe verbondenheid tussen de buurlanden opnieuw tot uitdrukking wordt gebracht.

Elk jaar op de laatste dag van de maand april viert Nederland feest: de verjaardag van zijn vorstin. Naar Soestdijk, het paleis, waar de koninklijke familie haar residentie heeft, trekken dan duizenden landgenoten om de koningin hun gelukwensen aan te bieden. Traditie getrouw neemt de vorstin het defile van al die enthousiaste mensen af, staande op de trappen van het bordes en omringd door de andere leden van het koninklijk huisgezin, prins Bernhard en de vier prinsessen.

Vier dochters heeft de Nederlandse landsvrouwe en toch zijn er vijf prinsessen van Oranje. Want sinds zij de kroon heeft overgedragen aan haar dochter, draagt de vroegere koningin Wilhelmina op eigen verzoek de titel van prinses. Koningin Wilhelmina was achttien jaar oud toen zij in 1898 ingehuldigd werd als vorstin, twintig toen zij trouwde met prins Hendrik, hertog van Mecklenburg-Schwerin en achtentwintig toen de huidige koningin, haar enig kind werd geboren.

WE HEBBEN EEN PRINSES

Prinses Juliana zag het levenslicht op 30 april 1909, in Den Haag, op het paleis Noordeinde. Spanning had er geheerst in geheel Nederland, dat reikhalzend uitzag naar een nieuwe vorstelijke telg, een kroonprins of een kroonprinses. Al enkele dagen wachtten de mensen voor het paleis op de bijzondere gebeurtenis. De journalisten hadden zich binnen verzameld en durfden niet weg te gaan, omdat zij het eerste bericht niet wilden missen. Ook de nacht van 29 op 30 april niet. Het was al weer volop licht geworden, het liep tegen zeven uur, toen de secretaris van koningin Wilhelmina de perskamer binnentrad en met ontroerde stem aankondigde: « Heren, we hebben een prinses ».

Wat er toen gebeurde binnen enkele uren is niet te beschrijven. In korte tijd stond heel Nederland op zijn kop. De schoolkinderen juichten en joelden over straat, volwassenen zongen en wisten met hun blijdschap geen raad. Nu was er weer een koninklijk gezin met een prinses, met een verwachting voor de toekomst.

De eerste levensjaren van de jonge prinses verliepen genoegelijk en blij. Vijf jaar pas was zij toen de eerste Wereldoorlog losbarstte, waarin Nederland niet zoals België direct betrokken werd. Deze oorlog ging aan het prinsesje vrij ongemerkt voorbij, evenals trouwens andere belangrijke gebeurtenissen in binnen- en buitenland.

Toen de prinses meerderjarig was, kwam er tussen Nederland en België een toenadering tot stand die een voorspel vormde van de nauwe samenwerking tegenwoordig in de Benelux. Daartoe heeft mede bijgedragen de goede verstandhouding tussen beide vorstenhuizen. Koning Leopold en de betreurde koningin Astrid zijn in Nederland altijd geliefd geweest.

FEEST IN NEDERLAND

1934 was voor koningin Wilhelmina en prinses Juliana een jaar van grote droefheid. Eerst stierf koningin Emma, de moeder van koningin Wilhelmina, en drie maanden daarna prins Hendrik, de vader van het vorstelijk huisgezin, wiens goede, grote hart koningin Juliana heeft geërfd.

Op 7 januari 1937 vierde het gehele koninkrijk het huwelijksfeest van prinses Juliana en prins Bernhard van Lippe-Biesterfeld. Drie jaar en vier maanden voordat de verschrikkingen van de Duitse invasie kwamen. Maar in de tussengelegen tijd beleefde het jonge gezin veel geluk op paleis Soestdijk, dat de prins en de prinses na hun huwelijksreis hadden betrokken. Een hoogtepunt was uiteraard de geboorte van prinses Beatrix, « zij die gelukkig maakt », op 30 januari 1938.

De toekomst van een Nederland samen met een vorstenkind uit het huis van Oranje-Nassau was weer voor een generatie verzekerd. Ook België toonde zijn blijdschap; bij de doop van het prinsesje was koning Leopold tegenwoordig.

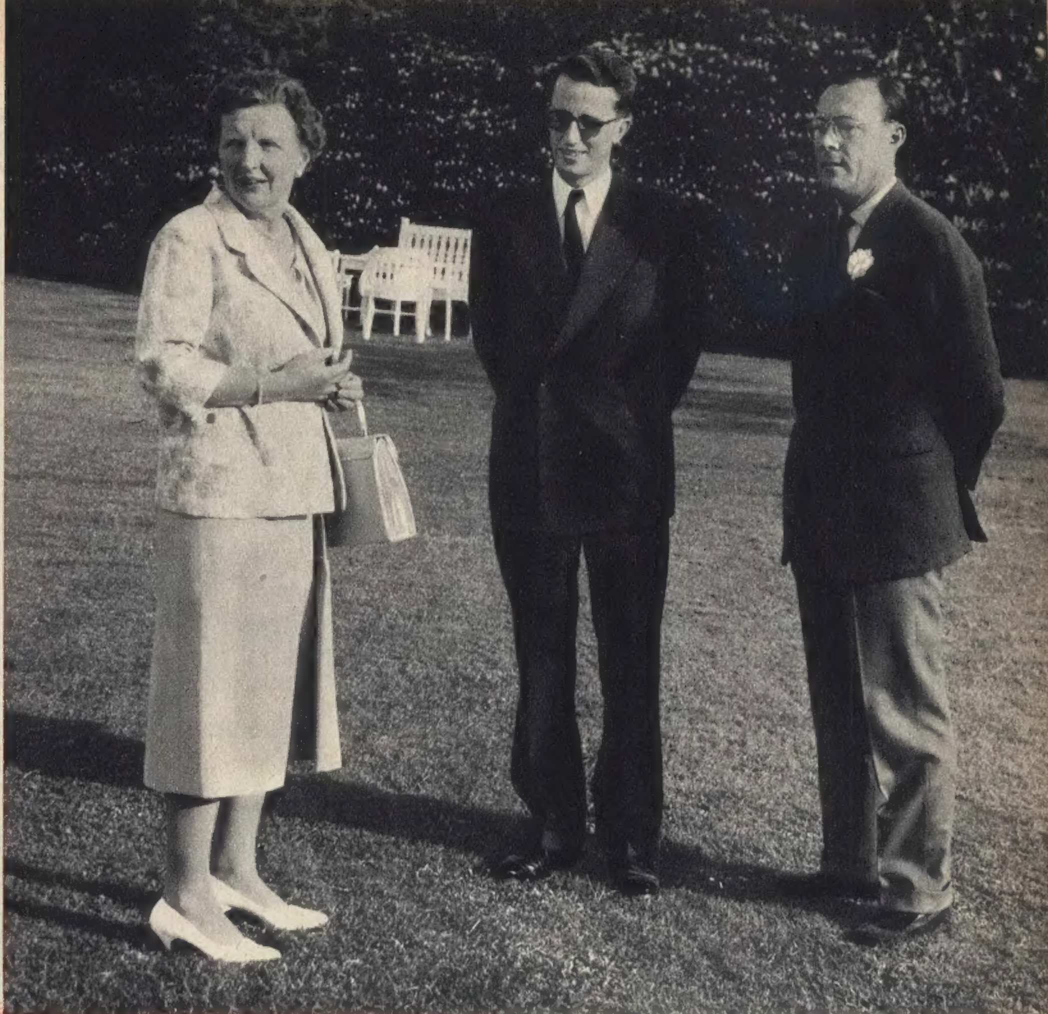
EEN ZWARTE TIJD

Niet lang was de kleine Beatrix alleen. Al heel gauw kreeg zij een zusje, prinses Irene, wier naam « vrede » betekent. Vrede, dat was het niet lang meer. Slechts negen maanden na de geboorte van het tweede prinsenkind kwam de invasie van Nederland en België. Vijf jaar moest Nederland het zonder zijn geliefde vorstelijke familie stellen. In Canada werd op 19 januari 1943 een derde prinsesje geboren, Margriet. Via de Engelse

...NS BERNHARD

zender, klandestien beluisterd, hoorde men in Nederland het blijde nieuws. Voor velen was dit het ontroerendste moment uit de oorlog. Hoewel ver van het prinselijk gezin verwijderd, leefde iedereen mee.

Tot mei 1945 duurde het nog voordat ook in de rest van het land de rood-wit-blauwe vlag uit het verborgene te voorschijn kon worden gehaald en samen met de oranje wimpel, symbool van de verbondenheid met het vorstenhuis, kon worden uitgestoken.

DE KROONPRINSES

Het paleis Soestdijk werd weer bewoond. Er was weer beweging tussen de bomen van het park en op de effen gazons, er klonken kinderstemmen. De prinsesjes gingen naar school, gewoon net als alle andere kinderen. Als het mooi weer was zag men ze op de fiets rijden, eerst op weg naar de lagere school in Bilthoven, later naar het lyceum in Baarn. Hun vrije tijd besteedden de prinsessen Beatrix, Irene en Margriet veel aan sport, trouwens dat doen ze nog. Prinses Beatrix had verder een eigen kamertje om te kunnen boetseren. Haar kunstzinnige aanleg heeft ze van haar grootmoeder, die bekend staat om haar liefde voor de schilderkunst, en van haar moeder, die in haar studentenjaren niet onverdienstelijk dichtte.

De oudste prinses heeft tegenwoordig niet zoveel tijd meer om zich aan haar liefhebberijen te kunnen wijden. Nu zij meerderjarig is, heeft zij tal van officiele taken te vervullen en natuurlijk eist haar studie in de rechten veel tijd op. Ook prinses Irene is studente en wel in de Spaanse taal, waarvoor zij colleges volgt aan de universiteit van Utrecht. Haar grote liefhebberij is de sport, waarin zij een uitblinkster is. Evenals overigens haar zuster is ze bijzonder goed in paardrijden en wat skien betreft, vindt ze in Nederland bijna haar gelijke niet.

Prinses Margriet en haar jonger zusje zitten nog op school. De laatste is de vierde van de prinsessen van Soestdijk. Zij werd geboren op 18 februari 1947 en gedoopt als Maria-Christina, maar niemand kent haar anders dan als prinses Marijke. Nu de twee oudsten studeren, wonen alleen de jongste prinsessen nog op Soestdijk, een oorspronkelijke hofstede, die al sins 1674 in het bezit is van de familie van Oranje.

NIET LOUTER EEN SYMBOOL

Hier leven koningin en prins met hun kinderen, alleen zonder buitenstaanders, zoveel mogelijk als een gewoon gezin. Geen formaliteiten, alles « gewoon », dat is wat zij wensen. De grote aanhankelijkheid van het Nederlandse volk en de populariteit, die de vorstelijke personen ook in het buitenland genieten, hebben zij vooral hieraan te danken, dat zij midden tussen alle andere mensen staan. De Nederlandse koninklijke familie is niet louter een symbool van het gezag, maar een werkelijkheid. Niet de hoogverheven figuur op de troon, maar een gezin, waarvan de leden zich inspannen de hen toebedeelde taak zo goed mogelijk te vervullen, zonder zich er daarbij op te beroemen, dat hun taak de hoogste en de zwaarste is in den lande.

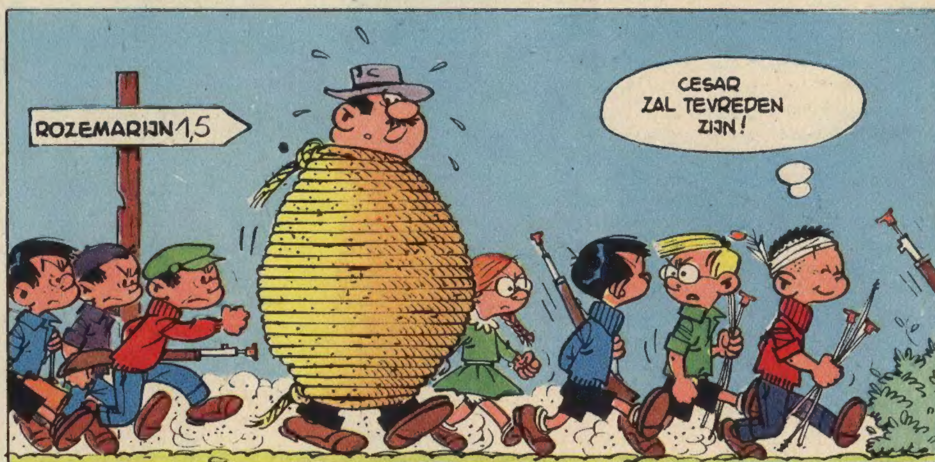

TANTE ZENOBIE LE

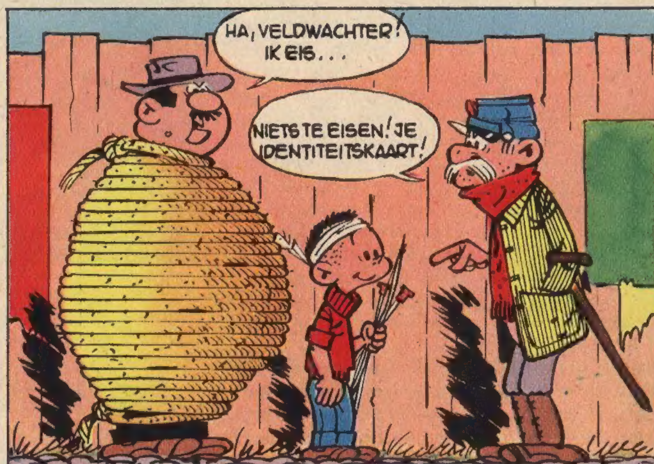
Inspecteur Hardmans werd naar Rozemarijn gezonden om de gevaarlijke bandiet Bill R

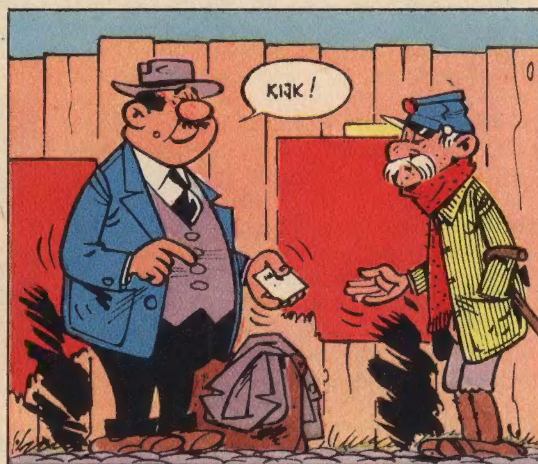

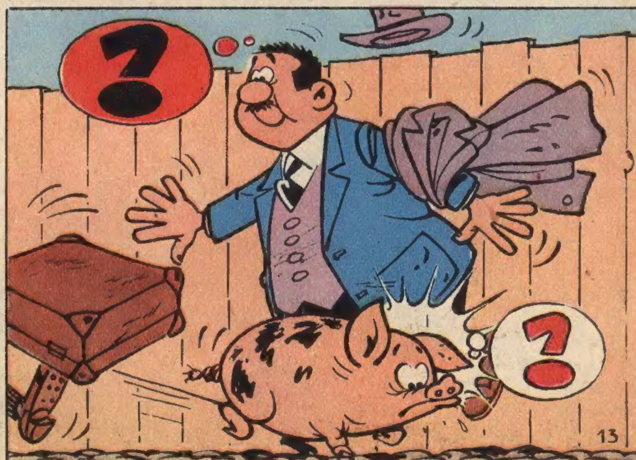

IDT HET ONDERZOEK

evangen te nemen. Maar de Rozemarijnen vertrouwen niemand meer en... **DOOR MARECHAL**

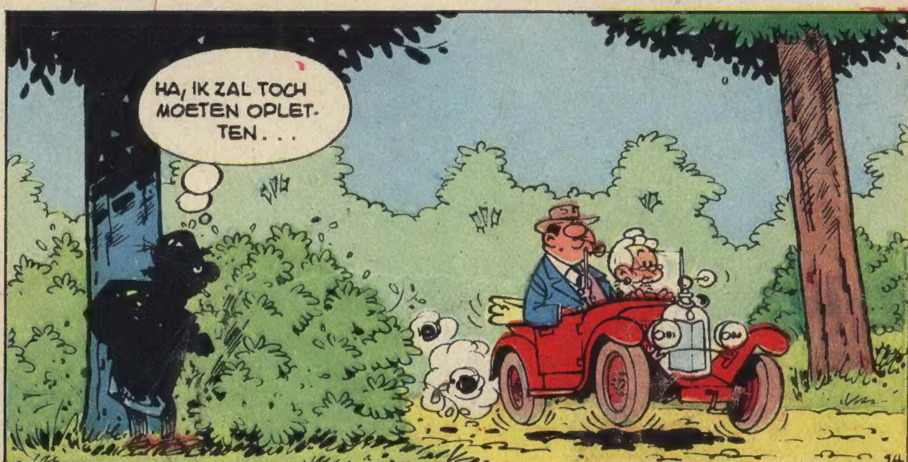

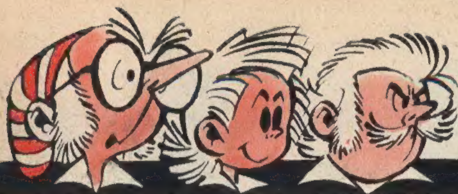

(Wordt voortgezet.)

VERDWENEN in

EEN AVONTUUR VAN SCHEEPSMAATJ

Droogstoppel is verdwenen! Zijn vrienden doorzoeken het huis en horen eensklap

TOHACOCO

Door Mittéï

OL EN DROOGSTOPPEL

...stem die hen zegt dat zij Droogstoppel niet meer zullen terug vinden...

DROMMELS! LUISTER, KAPITEIN, WA..WA.. ...WA... WAT IS DAT, ... WAT IS DAT?

GNINGNIN WOINGNIN GNIN

IK... IK.. W.. .W..W..WE..WEE.. WEET HET NIET!

MITTÉÏ

4

CLIFTON

Pancho-Poncho liet de beroemde chansonnier Pincher Barnet

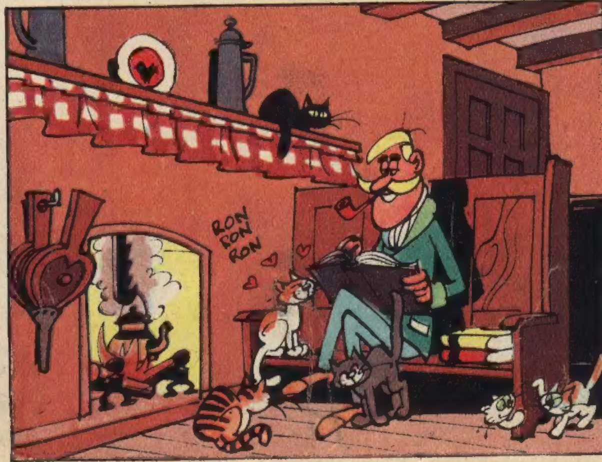

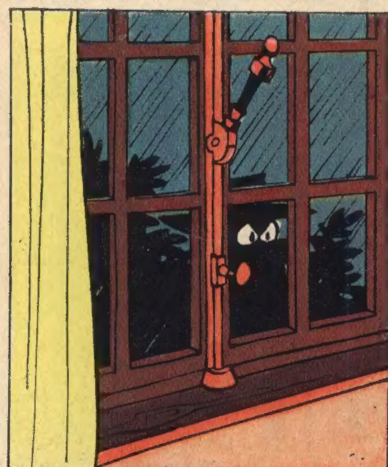

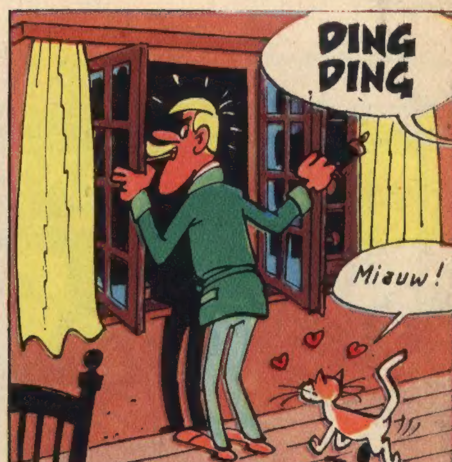
IN NEW YORK

door **Raymond Macherot**

ontvoeren en vraagt thans een hoog losgeld aan zijn impresario...

DE VOLGENDE DAG . . .

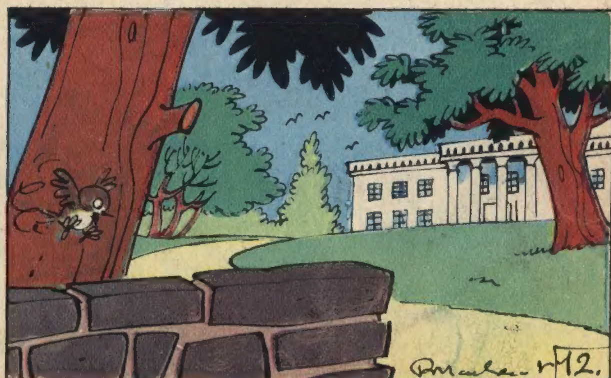

DE VOLGENDE DAG, IN DE WEELDERIGE RESIDENTIE VAN JOHN W. GAYLORD, IN DE OMGEVING VAN NEW YORK CITY . . .

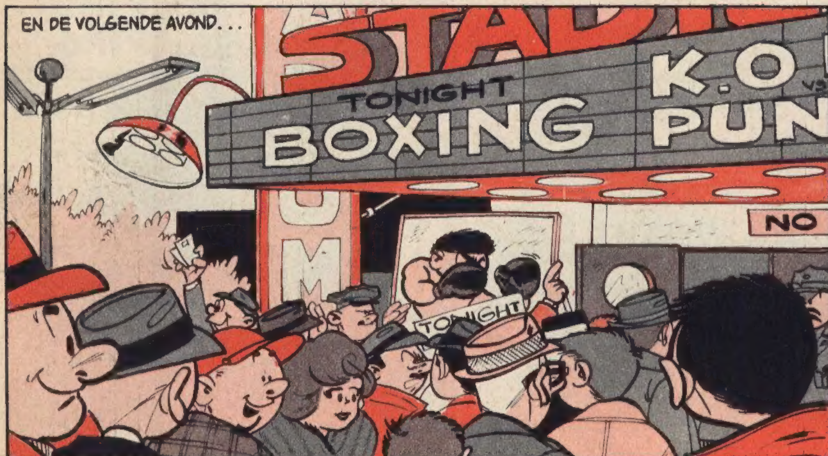
(Wordt voortgezet.)

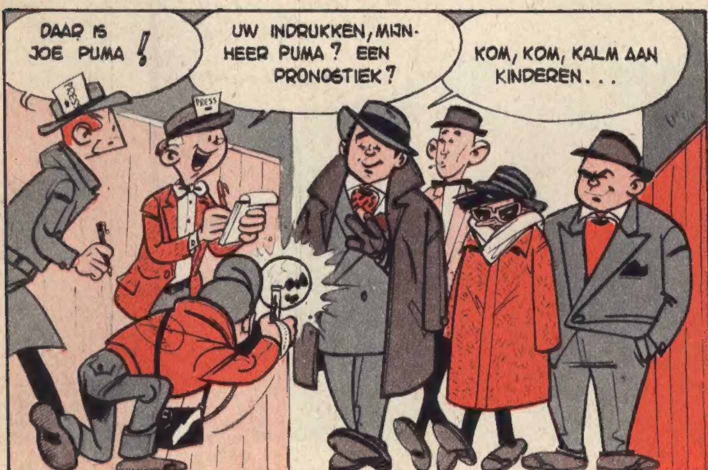
DE HAAiEN VAN DE RiNG

Een avontuur van

Punch moet uitkomen tegen een bokser uit « de stal » van Joe Puma. Dez

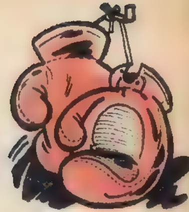

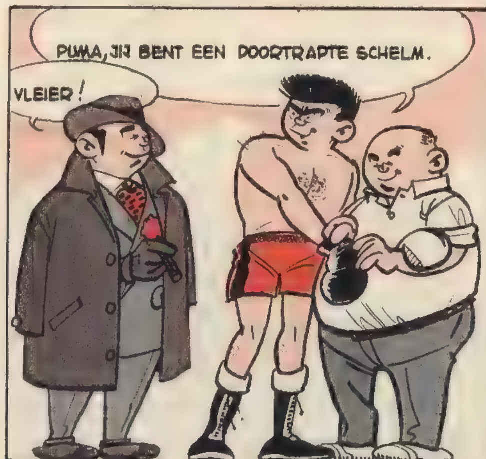

ROCK DERBY

Door Greg

laatste heeft, zoals gewoonlijk, de match « georganiseerd » op zijn manier..

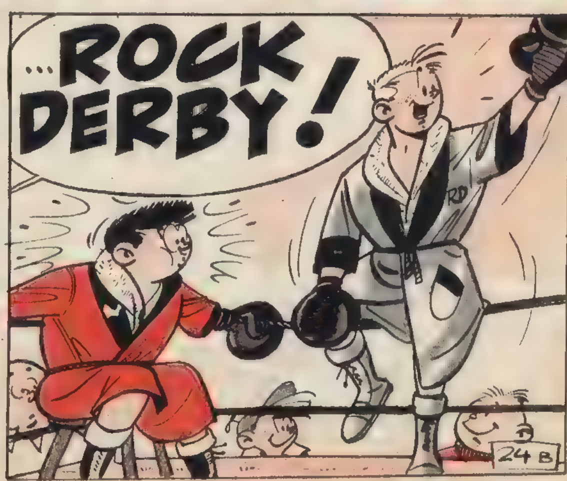

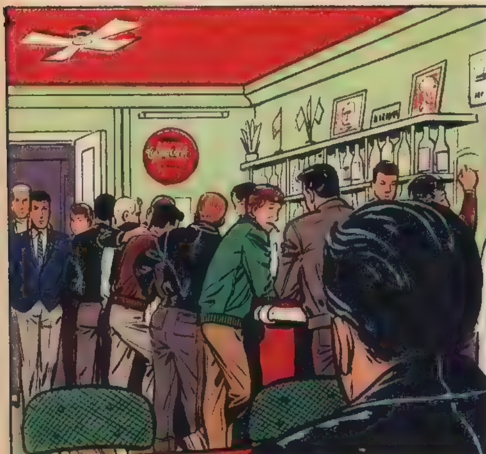
(Wordt voortgezet.)

EEN AVONTUUR VAN
MICHEL
VAILLANT

TOCHT DOO

Michel heeft zorgen. Yves Douléac, een jonge vriend en beschermeling

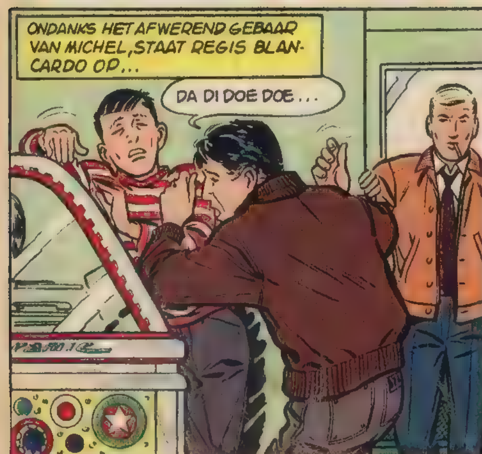

ALS JE SPORTIEF BENT, LEES DAN HET NIEUWE

R DE NACHT

...an oom Ben werd geëngageerd door de firma van mijnheer Blancardo...

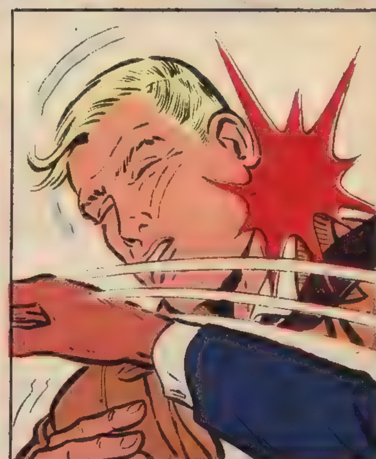

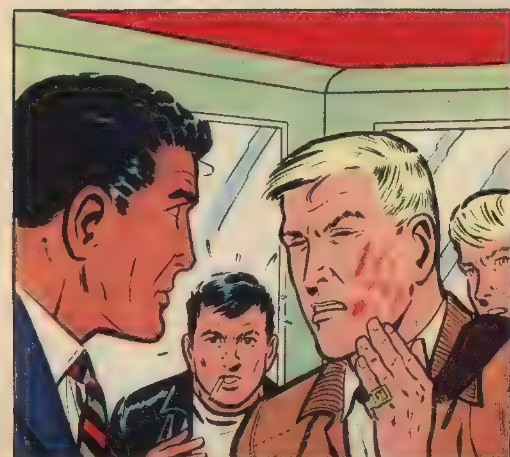

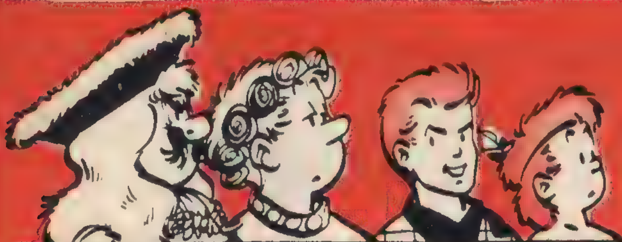

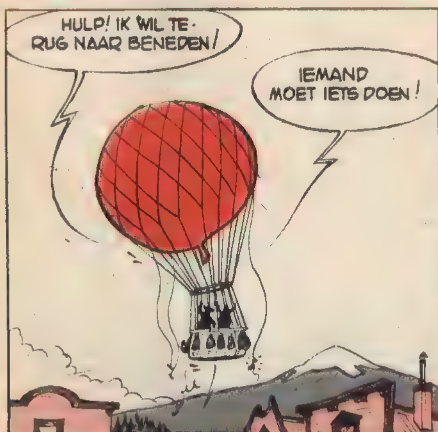
(Wordt voortgezet.)

ALBUM VAN JEAN GRATON : « DE GROTE MATCH »

CHICK BILL en zijn vrienden in :

RATTEN

VERGIF!

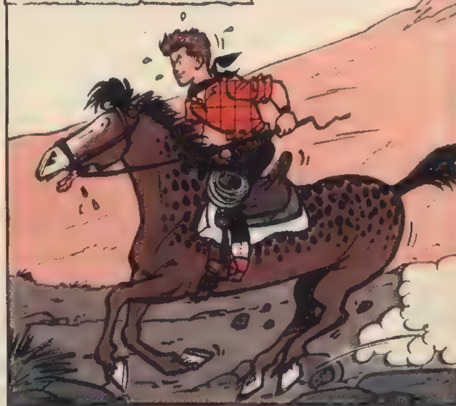
O ramp der rampen ! Een stoute rat heeft de touwen, waarmee de ballon was vastgemaakt, doorgeknaagd... De sheriff en zijn adjunkt stijgen op...

door TIBET - Scenario : GREG

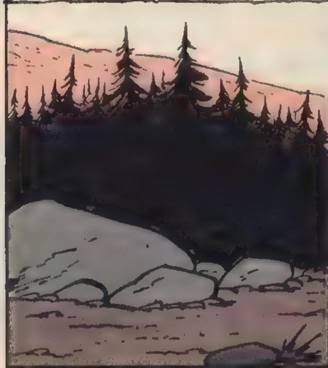

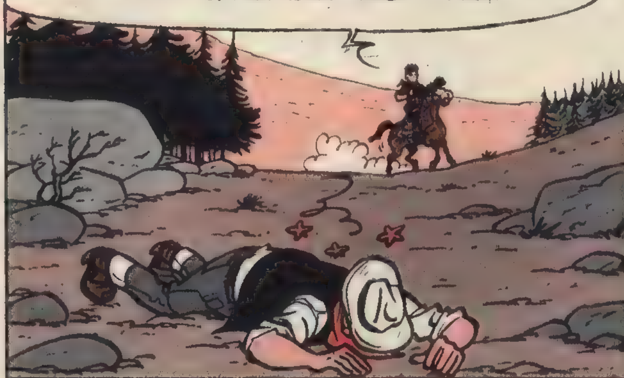

(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

HOEMPA-PA: "GEHEIME OPDRACHT"

TEKENINGEN: AL UDERZO — TEKST: R. GOSCINNY

Hubert van Bladerdeeg ontving een opdracht van de koning. Onze vriend, vergezeld door Hoempa-Pa, maakt zich klaar om te vertrekken...

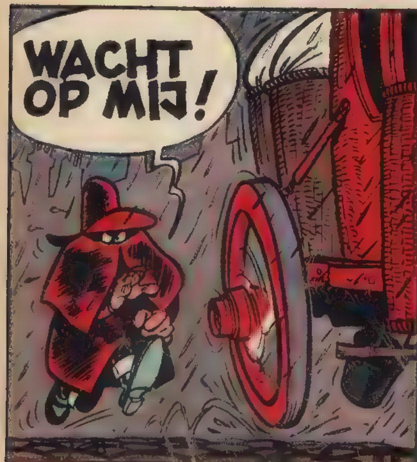

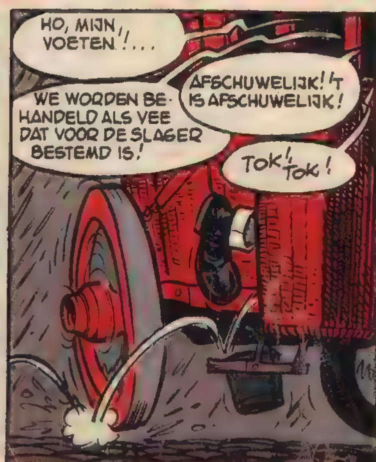

(Wordt voortgezet.)

Zon Bloemen en manzanilla!

JE droomt reeds van de vakantie en misschien ligt je reisplan al klaar. Niet iedereen kan verre en lange reizen maken, en daarom hebben wij gemeend dat wij diegenen, die dit jaar thuis blijven, bij de hand moesten nemen om samen met hen een wandelingetje doorheen een van de mooiste steden van Spanje te maken.

De stad waarop wij het gemunt hebben is Sevilla. Ze ligt aan de oevers van de Guadalquivir en telt 406.000 inwoners. Ze is op artistiek, commercieel en industrieel gebied de belangrijkste stad van Andalusië. De zomers zijn er droog en heet, de winters zacht. Het aangenaamste seizoen in deze stad is beslist de lente.

Sevilla heeft een lange en bewogen geschiedenis achter de rug. De Romeinen noemden ze « Hispalis », ze was de hoofdstad van het district « Colonia Julia Romula ».

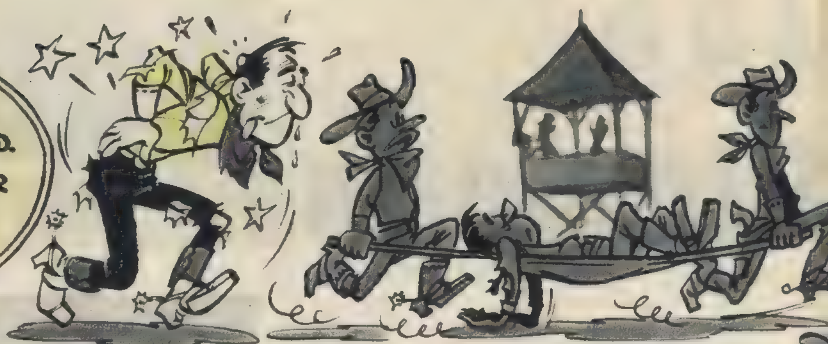
(Kom mee naar pagina 20)

SPEL EN VERMAAK

DOOR A. DUCHATEAU EN E. AIDANS

BOB BINN

HELLO! IK BEN OP REPORTAGE IN DE FAR WEST. WAT EEN REIS, JONGENS, EN WAT EEN LAND! IN TEXAS CITY HEB IK EEN RODEO BIJGEWOOND. DAT IS SAM SMITH, EEN VAN DE DEELNEMERS DIE UITGESCHAKELD WERD EN DAAR ZIE JE BILL BROWN, DE SCHITTERENDE OVERWINNAAR. HIJ KON HET 30 SECONDEN OP DE RUG VAN EEN WILDE BISON UITHOUDEN!

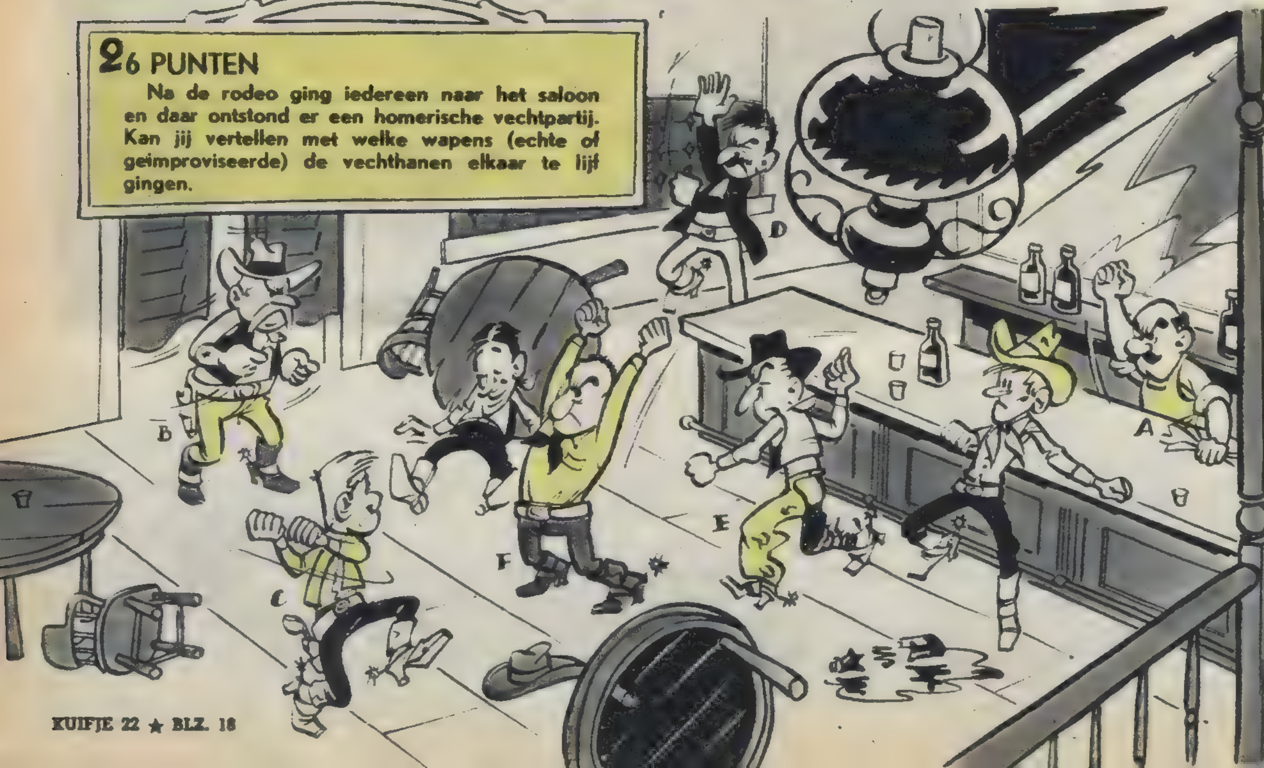
1 6 PUNTEN

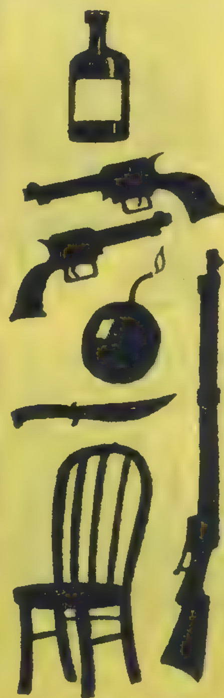
Ik ben er in geslaagd Bill Brown te filmen terwijl hij trachtte een wilde bison te berijden. Er zijn in het geheel zes kiekjes. Kan jij ze rangschikken in volgorde, d.w.z. de scènes zoals ze zich in werkelijkheid hebben afgespeeld?

2 6 PUNTEN

Na de rodeo ging iedereen naar het saloon en daar ontstond er een homerische vechtpartij. Kan jij vertellen met welke wapens (echte of geïmproviseerde) de vechthanen elkaar te lijf gingen.

in de FAR-WEST

3

3 PUNTEN

We verlieten Texas en we gingen naar het land van de Indianen. We reden door een enge vallei, ingesloten door de bergen. Eensklaps was de weg versperd door een enorme rotsblok. Dynamiet hadden we niet, alleen maar een spade ; met verenigde krachten trachtten we de rotsblok te verschuiven ; dat was tevergeefs. Eensklaps ontdekte ik de oplossing. Uren nadien was de weg weer vrij. Welke methode heb ik gebruikt ?

4

5 PUNTEN

We werden niet al te best ontvangen in het land van de Roodhuiden, want ze hadden de strijdbijl opgegraven... Drie gidsen aanvaardden echter ons klandestien over het grondgebied te loodsen. Op een bepaald ogenblik stonden we voor een stroom. Er was maar één prauw en in die prauw konden slechts twee mensen plaats nemen. Hoe legden we het aan boord om over de stroom te komen, zonder dat één van ons alléén bleef met meer dan één Indiaan ?

Eindelijk kwamen we aan het doel van onze reis. We waren te gast bij een vredelievende Indianenstam en daar ontmoetten we Kleine Poedel en Hoempo Po. Zij rookten de vredespijp. Onze twee vrienden leerden ons een heleboel over de zeden en de gebruiken van de Indianen.

5

2 PUNTEN

a) Hoeveel Indianen waren er op het grondgebied dat de Ver. Staten zou worden, toen Colombus in de Nieuwe Wereld voet aan wal zette ?

b) De vreselijke gevechten, de massale uitroeiing, hongersnood en ziekte deed het aantal Indianen fel slinken. Hoeveel waren er nog in 1905 ?

WIST JE DAT...

Afstammelingen van Indianen belangrijke ambten bekleden in Amerika :

— Charles Curtis, gewezen vice-president van de Ver. St., was een kleinzoon van de kleindochter van de beroemde Kaw opperhoofd.

— Vice-admiraal Joseph J. Clark, die in de wereldoorlog 40-45 een grote rol speelde in de Stille Oceaan, is een authentieke Cheskee.

— Ira Yayes is een Pima. Hij was een van de zes zeelui die de vlag van de Ver. St. plantten op de top van de Suribachi te Iwo Jima.

HOEVEEL PUNTEN HEB JE ?

Van 20 tot 25 punten : je bent een grote Sachem.
Van 14 tot 19 unten : je bent een Sluwe Vos.
Minder dan 14 punten : je bent een verstrooid Bleekgezicht!

OPLOSSINGEN

1. De volgorde van de kiekjes is deze : D, A, E, B, F, C.
2. a) Fles, b) Revolver, c) Geweer, d) Granaat, e) Mes, f) Stoel.
3. Er werd een gat gegraven onder de rotsblok. Deze was dus geen hindernis meer.
4. Ziehier de oplossing : a) twee Indianen varen samen over de stroom ; b) een Indiaan komt terug ; c) Hij steekt de stroom opnieuw over met de laatste Indiaan ; d) hij keert alleen terug naar Bob Binn en diens gezellen ; e) de twee gezellen van Bob Binn steken de stroom over ; f) een van de gezellen komt terug met een Indiaan ; g) hij neemt Bob Binn over de stroom ; h) de Indiaan die alleen achterbleef keert terug om zijn gezellen te halen.
5. a) ongeveer 850.000 - b) 270.000.

Gezicht op Sevilla aan de oevers van de Guadalquivir. Op de voorgrond de Torre del Oro, de toren van het goud.

ZON, BLOEMEN EN MANZANILLA

De heerlijke tuinen en de klaterende fonteinen van het Alcazar.

(Vervolg van blz. 17)

DE ruïnes van de vestingen en van het aquaduct door de Romeinen gebouwd, zijn thans nog te zien. De stad werd veroverd door de Vandalen en de West-Goten die er hun hoofdstad van maakten. Later, onder de Moren, heette zij « Isbilia ». Tijdens de Mohammedaanse of Moorse overheersing kreeg de stad enkele van haar fraaiste kunstwerken. Op 19 november 1248 werd de stad na vijftien maanden belegering veroverd door Ferdinand III. Het was onder de regering van de katholieke koningen van Spanje, dat Sevilla schitterde als een van de mooiste parels aan Spanje's kroon. De handel met de Nieuwe Wereld was er bijna volledig gecentraliseerd en de zeevaartschool was er gevestigd. Het verval van de stad begon tijdens de regering van Philips IV. Op de gevels van vele gebouwen kan men

De tuinen van de Infante Maria-Luisa zijn buitengewoon mooi. De kleuren van de bloemen zijn een streling voor het oog.

het stadsdevies lezen « No Do », dat is een samentrekking van « no me ha déjado » (zij heeft me niet verraden).

Inderdaad, tijdens een opstand bleef de stad Sevilla trouw aan haar koning, Alfons X.

OVERDEKTE STRATEN EN PATIO'S

De Moren hebben een onuitwisbare stempel op de stad gedrukt. De « Giralda » te Sevilla is een typisch voorbeeld van Moorse bouwkunst met haar vierkante minaret, de zware luifel aan de gevel, de hoefijzervorm der bogen, de schitterende faïencebekleding en de fantastische plaasterversiering die nergens zulk een virtuositeit bereikt. Ze werd gebouwd door Ahmed Benbasso. De vier koperen koepels werden in 1568 vervangen door een toren van vijf verdiepingen, werk van Fernan Ruiz « de Jonge ». In 1568 kreeg de Giralda haar beroemde « Giraldillo » (een weerhaan). Het is een beeld (het beeld van het Geloof), dat vier meter hoog is en 1.288 kg weegt.

Het Alcazar werd gebouwd door Pedro de Wrede. Het is een Moors sprookjespaleis, dat vergroot en verfraaid werd ter gelegenheid van het huwelijk van keizer Karel met Isabella van Portugal in 1226. In 1755 werd het gedeeltelijk verwoest door een aardbeving en in 1762 werd het zwaar gehavend door een brand. Het werd echter telkens weer opgebouwd.

Een van de mooiste zalen is beslist die van Keizer Karel met een prachtig plafond uit mozaïek. Op de eerste verdiepingen kan men prachtige Vlaamse wandtapijten bewonderen. Fris, koel en van een heerlijke kleurenpracht zijn de tuinen van het Alcazar met hun oranjebloesems, palmbomen, exotische bloemen en klaterende fonteinen.

EEN GOTISCHE KATEDRAAL

De gotische katedraal werd gebouwd tussen 1402 en 1518. De naam van de eerste architect is onbekend. Later werd er aan gewerkt door de grootste Spaanse bouwmeesters. Ze heeft negen deuren en een groot aantal kleine kapellen. Het is de grootste kerk van de Christenheid na Sint-Pieters te Rome, en ze bergt talrijke kunstschatten, kelken, kruisbeelden bezet met edelstenen, prachtige juwelen, mooie schilderijen, o.m. van Murillo en van onbekende meesters uit de Vlaamse schilderschool van de XVe eeuw.

DE SEMANA SANTA EN DE BEROEMDE PROCESSIES

Beroemd zijn de processies die in de Goede Week te Sevilla uitgaan. Ze beginnen op Palmzondag en ze duren tot op Goede Vrijdag. Men mag zeggen dat gans Andalusië er aan deelneemt. Je hebt beslist reeds afbeeldingen gezien van de boetelingen die in een lange witte of zwarte pij, het hoofd bedekt met een grote zwarte puntkap waarin twee openingen zijn gemaakt voor de ogen, de processies volgen. Je hebt dan waarschijnlijk de vergelijking gemaakt met de vermaarde boetprocessie van Veurne, in West Vlaanderen, die trouwens van Spaanse oorsprong is. Inderdaad, tussen 1578 en 1716 waren er heel wat Spaanse troepenmachten op ons grondgebied. In de vastentijd en in de Semana Santa, de Goede Week, hielden de Spanjaarden boetprocessies, meestal 's nachts bij het licht van de fakkels. Wist je, dat de gebeden die te Veurne tijdens de boetprocessie worden gebeden dateren uit de XVII[e] eeuw?

LA FERIA

In de Goede Week wordt er gebeden, gevast en boete gedaan, maar tijdens de Feria van Sevilla die al even beroemd is, ziet men het uitbundig, het kleurrijk Spanje. Op de « Prado de San Sebastian » kan men alles kopen wat Spanje te bieden heeft. De goudkleurige manzanilla wordt er gretig en gulzig gedronken. De jonge meisjes van Andalusië dragen de klederdracht die hen zo mooi en zo goed staat: een jurk met eng lijfje, wijde rok met volants, en ze dragen bloemen in het haar. De jongens en de mannen dragen een kort jasje, kleine laarzen en een hoed met brede rand. Zij die het betalen kunnen, komen op een Andalusisch raspaard naar de stad toe. Hun vrouw of hun meisje zetten zij achterop. Het is een feest vol kleur, vol licht, vol uitbundigheid. 's Avonds hoort men het geratel van de castagnetten. Men ziet er Andalusische dansen en de echte flamenco's...

Om van te dromen!

Een van de ingangspoorten van het Alcazar, een koninklijke residentie en eertijds een sprookjespaleis. Tijdens de Moorse overheersing heette de stad Isbilia, zij werd door Ferdinand III van Castilië veroverd op 19 november 1248.

Een hoekje van Santa Cruz, een van schilderachtigste en mooiste wijken van Sevilla; een wijk waar iedere straat haar eigen legende en geschiedenis heeft.

PROEFRIT MET DE PORSCHE

MET het doel iedereen de Grand Tourisme te geven die hem bevalt, heeft Porsche zijn productieprogramma nog uitgebreid. Het basismodel werd gewijzigd en er zijn twee nieuwe modellen gebouwd. Voortaan heeft de man, die een Porsche wenst te kopen, de keuze tussen drie versies van de 1600 met tuimelaars en 4 carrosserieën of, in het domein van de « Carrera », twee versies van de beroemde 4 spillen met bovenliggende nokkenas en 2 carrosserieën waarvan er een gebouwd werd door Carlo Abarth te Turijn.

Voor elk wat wils...

De Porsche 1600 is de ideale wagen voor de automobilist die een hoge gemiddelde snelheid wenst te maken, zonder daarom de 160 te overschrijden. De motor van deze wagen is zeer soepel, wat hem uitstekend geschikt maakt voor de stad. Iets minder soepel is de 1600 Super, maar hij kan 15 km per uur sneller rijden. De Super is het ideaal compromis tussen de wagen voor de stad en de eerste klasse wagen om lange afstanden met een grote snelheid af te leggen.

Maar er is nog de Super 90 ! Sedert het Autosalon te Brussel, was ik er op gebrand eens een langere proefrit te mogen doen met deze wagen. Mijn droom ging in vervulling. Enkele dagen geleden heb ik met deze wagen, die piekfijn in orde was, een proefrit mogen maken.

Op weg naar de perfectie

De liefhebbers van de Porsche wensten twee dingen gewijzigd te zien : de remmen en de slag van de versnellingshefboom. Op deze twee punten kregen de liefhebbers van de Porsche hun zin. Daarbij bleef het echter niet. Het nieuw en gewijzigd model van de Porsche is waarlijk buitengewoon goed. De liefhebbers van deze wagen zullen in hun nopjes zijn !

Hun geringste wensen werden vervuld. Zodra men het stuur van de Porsche in handen heeft, weet men dat het hier gaat om een wagen die speciaal bestudeerd werd om zeer snel te rijden.

Het dashboard werd herzien in functie van het nieuwe veiligheidsstuur.

Eenzelfde hefboom voor de schakelaar stads- weglichten, en knipperlichten. De versnellingshefboom is net daar geplaats waar de hand hem zoekt. De stuurinrichting is zacht. De rempedalen en de accelerator kunnen makkelijk en simultaan gebruikt worden, wat nodig is voor het snel en veilig besturen van de wagen. De zetel kan men naar believen zetten, zodat men steeds de ideale positie achter het stuur kan innemen. Achteraan is alles beter geregeld dan vroeger. Op de achterruit heeft men thans ook een ijsbestrijder, wat in de winter bijzonder practisch is.

Snelheid en veiligheid

Het gemak en de veiligheid waarmee men een zeer hoge gemiddelde snelheid kan bereiken is, naar mijn mening, een van de bijzonderste eigenschappen en voordelen van de Super 90. De versnellingsbak is volledig gesynchroniseerd. Men kan de motor heel makkelijk in een voordelig regime houden bv. 3.500 tot 6.000 t. per minuut. Wanneer men de snelheid van 120-130 km per uur overschrijdt, dan is het verschil tussen

SUPER 90

de Super en de Super 90 merkbaar. De wegligging en de remmen van de Porsche zijn er echter op berekend een nóg grotere snelheid te maken, bv. 160-170, en bij deze snelheid voelt men het verschil tussen beide modellen zeer goed. Mag ik hier even laten opmerken, dat de puike zetels in een snelle wagen van groot belang zijn. De zetels van de Porsche geven aan de automobilist een groot gevoel van veiligheid en comfort.

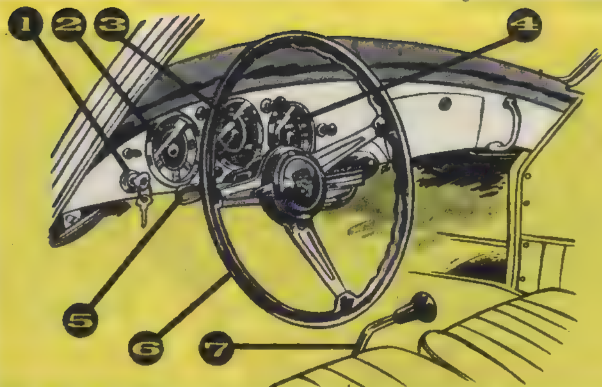
Feilloze afwerking

In de stad moet de Super 90 het afleggen tegen de 1600 en de Super, omdat deze twee laatste modellen een soepeler motor hebben. Maar men moet kunnen kiezen, men moet weten welke wagen men precies wenst. Het uitzicht dat men in de Porsche heeft is buitengewoon goed, behalve dan naar mijn mening het uitzicht naar achter in het model Coupé.

De afwerking van de wagen is feilloos, de uitrusting zeer volledig. Ik had echter nog een wens: een verluchting vooraan, zonder dat men verplicht is de vensters of de ventilatieruitjes te openen.

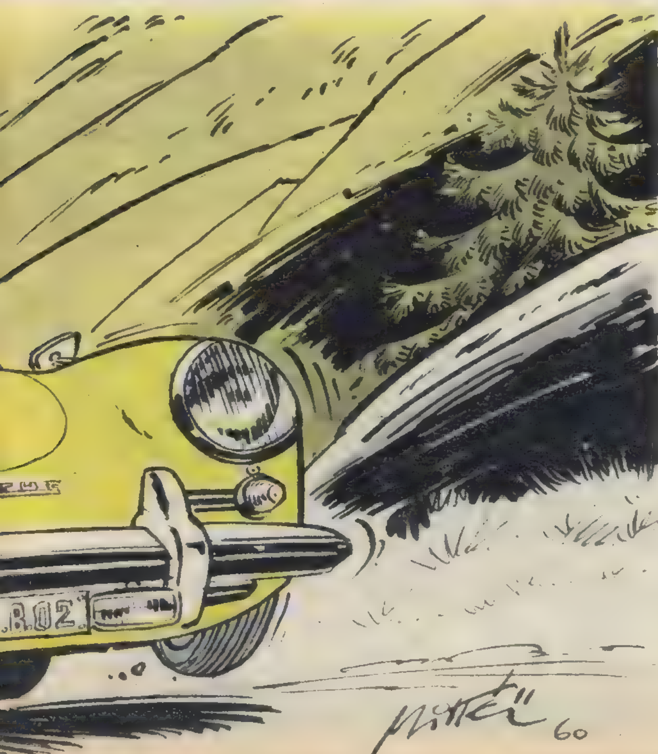
Een schitterend resultaat

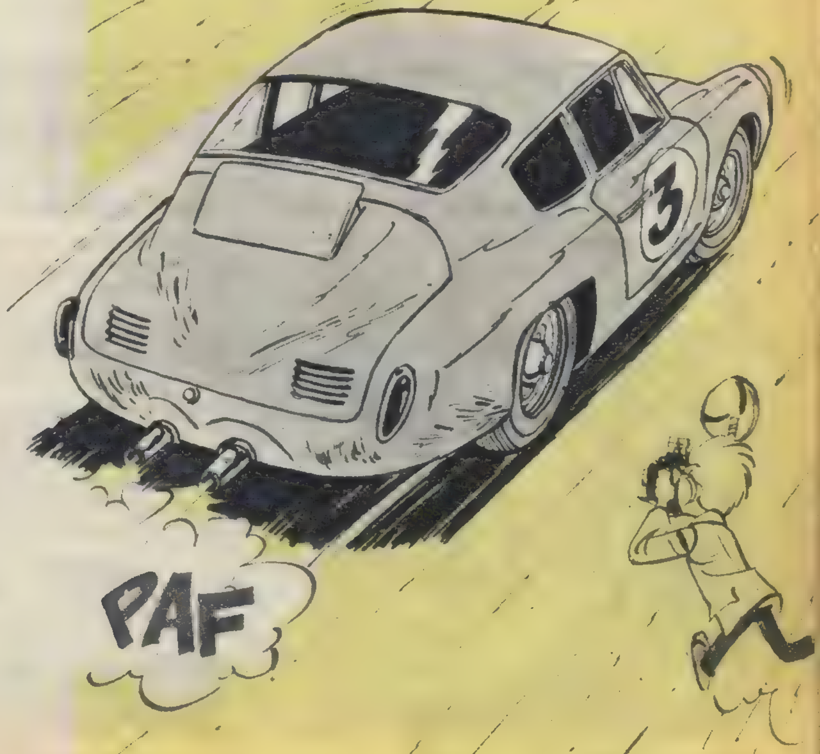
Nadat ik gereden had met de Porsche, heb ik gedacht aan de mensen die denken dat competities overbodig zijn. De wijzigingen die hier aan de Porsche werden aangebracht zijn echter de vrucht van vele competities, waaraan de beste ingenieurs en arbeiders al hun krachten en hun vindingrijkheid hebben gewijd. Het resultaat is schitterend!

1. Contactsleutel, starter.
2. Olietemperatuur en benzinemeter.
3. Toerenteller.
4. Snelheidsmeter.
5. De schakelaar van de lichten, knipperlichten.
6. Nieuw veiligheidsstuur.
7. Nieuwe versnellingshefboom.

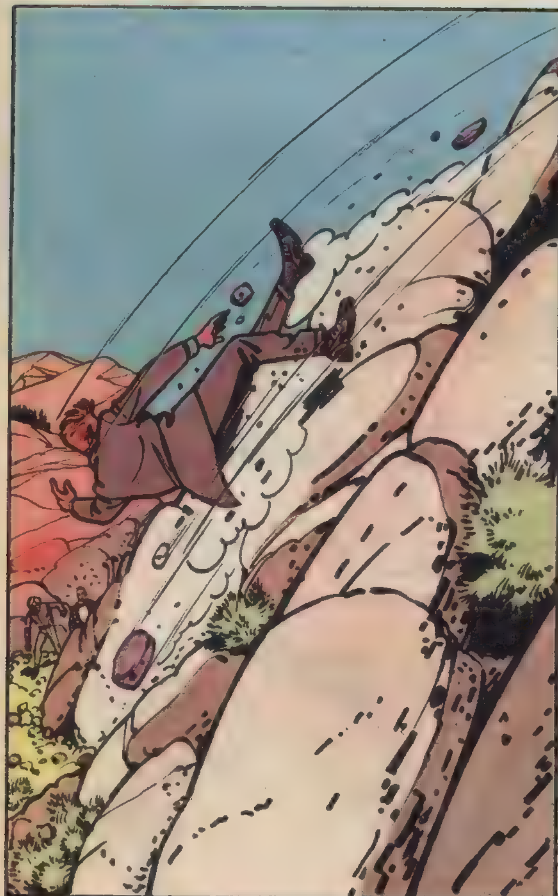

AVONTUUR

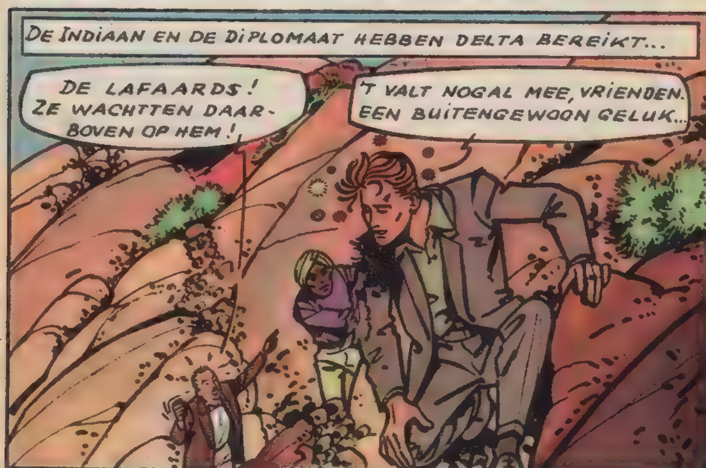
Delta en Marcillac achtervolgen Hobson. Maar de medeplichtig

TE SARAJEVO

door Frans Craenhals

van deze laatste springen te hulp, en nemen Delta onder vuur...

(Wordt voortgezet.)

Gelukkig hebben wij ook onze

PHILIPS !

Om naar de programma's te luisteren, die ons, jongeren, interesseren, is

EEN DRAAGBARE PHILIPS

ideaal.

Hij is licht en klein en hij volgt ons overal, binnen en buiten.

PHILIPS

L 3 X 90 T
DRAAGBARE " All transistor ".
300 uren muziek voor 27 fr.
3 droge elementen van 1,5 V
7 transistoren
M.G., L.G.
grote L.S. van 10 cm.
uiterst gevoelige ferroceptor
polystyreen huis
antenneaansluiting
24 x 13,5 x 6 cm.
2.250 fr.

Zeg het aan je ouders : tijdens de vacantie is hij de vriend van heel het gezin !

BEWAAR JE KALMTE, WANT DIT IS EEN ECHT

GRIEZELVERHAAL

Onze trouwe lezer François Lauw stuurde ons, een tijdje geleden, dit stukje. We hebben geaarzeld om het te publiceren omdat het een échte griezel is en wij je niet graag koude rillingen over de rug jagen. Maar, misschien zijn jullie juist dol op griezelverhalen... Opgepast, daar gaan we :

De ganse dag had ik brieven beantwoord en nu de avond was gevallen kreeg ik lust om een wandeling te maken. Op mijn eentje liep ik de donkere straten op, en geen sterveling zag ik. Mijn doel? Tja, ik had geen doel.

Een plotselinge windvlaag deed me even sidderen, ik voelde me niet op mijn gemak. Liep iemand achter me aan? Snel keek ik achterom, neen, niets bewoog. Slechts mijn ademhaling hoorde ik. « Kom, Dick, houd je rustig », zei een stem in mijn binnenste, « houd je rustig, het was slechts een windvlaag. »

Plotseling hoorde ik achter mij :

— Blijf staan waar je bent. Probeer niet te schreeuwen, want ik schiet! Je geld!

Ik stond doodstil tegen een muur geleund, ik voelde de bodem onder mijn voeten langzaam wegzakken en het volgende ogenblik vond ik me in een zittende positie, mijn tanden klapperden.

Waar was die man? Had hij me gehoord? Of gezien misschien? Al kruipende probeerde ik weg te komen. Een scherpe steen verwondde mijn hand.

— Aai!

— Wie daar? riep een barse stem. Wie daar?

Ik hield mijn adem in, alles was pikdonker. Het geluid der voetstappen werd steeds luider en luider hoe dichter het geluid kwam, hoe donkerder en akeliger het om mij heen scheen te worden en hoe meer ik begon te beven.

Plotseling werd alles stil om me heen, maar dan...

— Pats!

— Genade, genade! kreunde iemand.

Even later hoorde ik weer de zware voetstappen deze keer echter langzamer. Een vijftig meter van mij streek de man een lucifer aan.

— Nu of nooit! zei ik tegen mijzelf, sprong op en rende weg.

De man die mij hoorde schoot op me, maar zijn kogel miste het doel. Ik rende in zigzag. Ik snakte naar adem, mijn schoenen knelden erg en al rennend gelukte het mij ze los te krijgen.

Waarschijnlijk had mijn achtervolger op een van mijn schoenen getrapt en was gestruikeld, weer ging een schot af. Mijn snelheid verminderde, het leek wel alsof mijn hoofd wilde barsten en achter mij hoorde ik weer die zware voetstappen. De man loste weer een schot af, ditmaal vloog de kogel langs mijn hoofd.

De straat werd moeilijker begaanbaar; hopen stenen versperden de weg, ik kwam ook moeilijker vooruit. Op een gegeven ogenblik struikelde ik en viel languit op de stenen, om even later hals over kop naar beneden te rollen. De man stond nu op de plaats, waar ik zonet bijna mijn nek brak. Veel kon ik niet zien van die man, slechts een rij witte tanden en twee glinsterende ogen.

Ik rende, struikelde en viel; deze keer was de man mij te vlug. Een stevige hand greep mij vast. Hevig worstelde ik om los te komen maar hoe heviger ik worstelde, hoe steviger zijn greep werd. Ik kreunde van de pijn, schopte wild in het rond en luid begon ik om hulp te roepen.

Ten slotte kon ik me toch los rukken en een stok grijpen waarmee ik de man op het hoofd sloeg. Hij gaf me een klap in het gelaat zodat m'n oren er van suisden en, op dit ogenblik, hoorde ik een gebiedende stem :

— Stop! Stop dat gevecht! Wat is er met jullie aan de hand?

Ik keek in het verontwaardigd gezicht van een politieagent. Ik had hem wel kunnen omhelzen, want ik was gered... M'n aanrander deed alsof hij de politieagent niet hoorde en ook niet zag. Hij balde beide vuisten en wilde opnieuw toeslaan. De agent was hem echter te vlug af.

— Hahahaha... Hahahaha... Hahahaha...

De man lachte hoog en lang. Het was een lach die me door merg en been ging. Was die kerel dan niet wel wijs? Ik kon die lach niet uitstaan. Ik kon het niet verdragen. Ik was over m'n zenuwen heen en verloor het bewustzijn...

★

Toen ik ontwaakte lag ik in een ziekenkamer van het hospitaal waarheen de politie me gevoerd had. Mijn vrienden stonden rond m'n bed en knikten me bemoedigend toe.

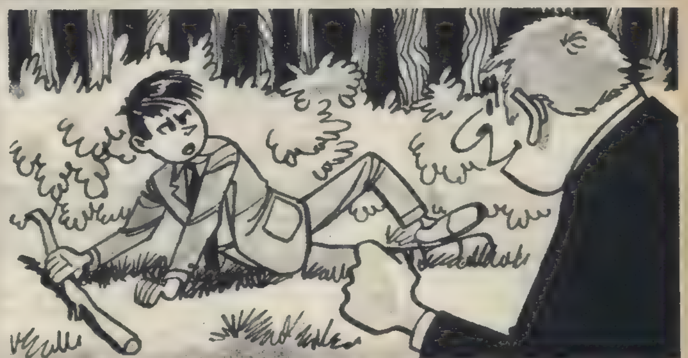
— Dat is goed afgelopen, hé, Dick. Goed maar dat de wijkagent de schoten en jullie gevecht gehoord had.

— En die man... die man met zijn vreselijke lach? vroeg ik.

— O, een ongelukkige kerel! Hij was ontsnapt uit een krankzinnigengesticht. Hij werd opnieuw opgesloten. Maak je maar geen zorgen meer. De dokter heeft gezegd dat je morgen naar huis mag.

Ik slaakte een zucht van verlichting en sliep gerust in.

DICKY

Leiden

WILLEM DE ZWIJGER

WIE vanuit België Nederland bezoekt en met auto of trein via Rotterdam en Den Haag naar Amsterdam reist, passeert midden in het bloembollengebied de plaats Leiden, eertijds de tweede stad van het gewest Holland, nu in grootte niet meer dan elk ander provinciestadje. In grootte zeg ik echter nadrukkelijk, want uit historisch oogpunt bezien steekt Leiden ver boven alle andere middelgrote steden van het land uit. Het is als een opengeslagen boek, waarin men de geschiedenis van de Noorderlijke Nederlanden in de middeleeuwen en de « gouden » XVIIe eeuw kan lezen. Voor wie de stenen spreken kan een wandeling door de stad een genot zijn, een zich terugwanen in de tijd van de Bourgondische hertogen, van de tachtigjarige oorlog, de tijd van de karossen en trekschuit, van oude statie en opbloei der klassieke wetenschap.

LEIDEN is een der oudste steden van Nederland. Het kreeg nu ongeveer 750 jaar geleden zijn stadsrechten. Reeds veel eerder echter, waarschijnlijk al in de tijd van keizer Karel de Grote, was er volgens oude kronieken op de plaats van de huidige stad een nederzetting van landbouwers.

De ligging was uiterst gunstig voor handel en verkeer.

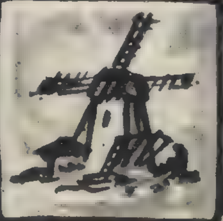
Waar destijds de beide armen van de rivier de Rijn elkaar ontmoetten en twee kleinere stromen uit het noorden en het zuiden bijeenkwamen, was Leiden de aangewezen plaats, waar de markt voor dit gebied moest ontstaan. Een verdere stimulans voor de groei tot een echte stad was de vestiging hier van de graven van Holland, die rond het jaar 1100 in Leiden een — nog altijd bestaande — burcht bouwden. De stad werd evenwel pas een plaats van betekenis door de belangrijke lakennijverheid, die al vroeg uit de Vlaamse gewesten overkwam en de stad grote rijkdom verleende tot in de XVIIIe eeuw. Met het verval van deze tak van industrie ging daarna ook Leiden achteruit, totdat het ten slotte werd overvleugeld door andere snel opkomende plaatsen.

In één opzicht is de stad echter groot gebleven, groter dan andere steden en dat is zij in haar universiteit. Nederland telt op het ogenblik zes universiteiten en zes hogescholen, maar de Leidse academie is nog altijd « de » Alma Mater. Zij is de oudste van de Nederlandse instellingen van hoger onderwijs en kan zich er terecht op beroemen reeds bijna vier eeuwen lang het land gediend te hebben met de opvoeding en scholing van beroemd geworden personen. En zegt niet voldoende, dat ook koningin Juliana in haar jeugd studente te Leiden is geweest en thans prinses Beatrix er de colleges volgt ?

De aanleiding om de eerste Noord-Nederlandse academie in Leiden te vestigen, gaf de dappere houding van de stad tijdens het langdurig beleg van de Spaanse troepen. Met dit beleg en het ontzet van Leiden, werd een roemrijke bladzijde in zijn historie geschreven. Reeds in 1573 pakten zich donkere wolken boven de stad samen. Haarlem was in handen van de Spanjaarden gevallen, Alkmaar belegerd, overal luidde de noodklok. De tachtigjarige oorlog was in volle gang. In het najaar legerde de Spaanse bevelhebber don Frederik zich rond de stad, om haar tot overgave te dwingen. In april van het volgend jaar werd hij genoodzaakt het beleg op te breken. Prins Willem van Oranje, de leider van de opstand tegen koning Filips, raadde de stad aan met het oog op een mogelijk volgend beleg tijdig mondvoorraad en versterkingen van troepen in te nemen, maar deze waarschuwing werd door de Leidse burgemeester in de wind geslagen. Willem de Zwijger kreeg gelijk; mei 1574 keerde de vijand terug. Al spoedig was er gebrek aan voedsel. De Spaanse aanvoerder Valdez kwam dit te weten en hij besloot geen rechtstreekse aanval op de schansen te doen, omdat hij er zeker van was, dat de stad een beleg niet lang zou kunnen doorstaan.

De bewoners van Leiden brachten met spoed nog de laatste herstellingen aan de verdedigingswerken aan. De stad was toentertijd door een walmuur omgeven, die wel een stootje van de vijand kon opvangen. Op de wallen hielden de schutters de wacht en sloegen elke beweging van de vijand gade.

De Spanjaarden toonden weinig lust tot bestorming. Geen zware gevechten werden op de muren gestreden, geen zwaar geschut of muurbrekers rameiden de schansen. *De hongersnood moest de poor-*

ten openen. De maanden verstreken, de toestand in de stad werd steeds benarder. Het voedselgebrek begon slachtoffers te maken. Tot overmaat van ramp brak de pest uit.

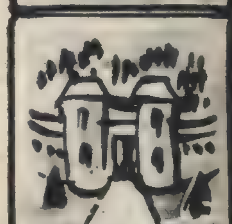
Geen wonder dat er wanhoop ontstond. Er waren mensen die maar liever met de Spanjaarden over overgave wilden onderhandelen. Drie van de meest vooraanstaande burgers spoorden echter hun stadsgenoten aan vol te houden; zij wisten, dat de prins van Oranje pogingen ondernam om de stad te ontzetten. Hij had echter alleen maar de beschikking over de Geuzenvloot en die kon niet bij Leiden komen, omdat er geen water stond. Men probeerde bij Rotterdam water in het land te brengen, maar door de ongunstige wind had dit lange tijd geen succes. De poorters morden tegen het stadsbestuur en wensten overgave. Burgemeester Pieter van der Werff bezwoer hen vol te houden; als hun honger dan zo erg was, welnu, hij bood zijn lichaam als voedsel aan. Weer had hij samen met de dappere stadssecretaris Jan van Hout en jonker Jan van der Does van Noordwijk de stad voor de prins gered.

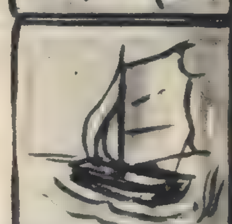
Op 2 oktober was het allerkritiekste moment aangebroken, alle leeftocht was verbruikt. Maar, de wind sloeg om, de watergolven werden naar Leiden gedreven, de Geuzen konden naderen. 's Nachts besloot men een uitval uit de stad te doen om contact te zoeken met de bevrijders op hun platboomde schuiten. De Lammenschans, een van de belegeringsposten van de Spanjaarden, was het doel van de aanval. Juist echter toen de schutters en alle andere nog weerbare burgers zich buiten de poort wilden werpen, kwam opgewonden de weesjongen Cornelis Joppenzoon hen tegemoet : de schans was reeds verlaten. De Spaanse troepen hadden hals over kop het beleg opgebroken en de vlucht genomen voor de naderende Watergeuzen. De jongen, die zich 's nachts overmoedig buiten de stad had gewaagd, toonde als bewijs van zijn verhaal een pot hutspot, die de Spanjaarden bij hun overhaast vertrek op de Lammenschans hadden achtergelaten.

Leiden was ontzet, maar het had zijn tol betaald. Hongersnood en pest hadden zes duizend mensen, een derde deel van de bevolking, ten grave gesleept.

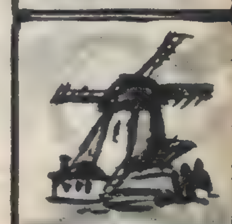

Tegelijk met het wassende water bereikten de Geuzen de stad. Zij brachten haring en wittebrood mee, het eerste verse voedsel, dat de burgerij in maanden te eten kreeg. Geen wonder dat de uitgehongerde mensen als wolven op dit eten aanvlogen. Maar hun lichaam kon de overdaad niet meer verdragen. Tallozen, die het beleg wanhopig maar met goede afloop hadden doorstaan, vonden na de bevrijding de dood, doordat ze te snel hun honger wilden stillen.

De dappere houding van de Leidenaars, welke de Spaanse aanval tot staan had gebracht, hun moed en volharding, de ellende en de ontberingen, die zij doorstaan hadden, dat alles moest beloond worden, zo vond prins Willem. Hij zond daarom op 28 december 1574 naar de Staten van Holland een brief, waarin hij wees op het belang van een hogeschool, zowel voor de wetenschap als de protestantse godsdienst, en waarin hij Leiden aanbeval als de meest geschikte plaats om een dergelijke academie op te richten. De stad verdiende het na het langdurig en hevig beleg het meest de voordelen van een hogeschool te genieten. Reeds vijf dagen later besloten de Staten aan de wens van de prins van Oranje gehoor te geven en over te gaan tot stichting van een universiteit binnen de muren van Leiden.

Het eerste vraagstuk was de huisvesting. Aanvankelijk werd de academie ondergebracht in het Barbaraklooster aan het Rapenburg, maar al spoedig bleek dit geen geschikt gebouw.

Tot 1581 werden daarna de colleges gegeven in de kerk van het Faliede Begijnhof, op de plaats waar nu de universiteitsbibliotheek is gevestigd, maar de definitieve zetel werd het klooster van de Jacobinessen of Witte Nonnen.

Deze « nieuwe academie » brandde in 1616 bijna tot op de grond toe af. Binnen twee jaar was de puinhoop weer opgebouwd; het nieuwe gebouw, dat door professoren en studenten in 1618 werd betrokken, heeft daarna ruim drie eeuwen en tot nu toe, de trots van Leiden en zijn bewoners uitgemaakt.

Zo begon de historie van de Leidse universiteit en van het gehele hoger onderwijs in de Noordelijke Nederlanden. En nog steeds dragen de studenten van Leiden bij tot de aloude luister van de stad en het land; Leiden heeft zijn sporen verdiend.

Jan A. M. WALTA

SPAANSE TREINEN

Onze vriend Ernesto Colomer, uit Barcelona, schreef ons een stukje over de Spaanse treinen. Hier gaat het :

De Spaanse treinen zijn heel Europa door bekend om hun traagheid, hun gebrek aan comfort en om het feit dat zij nooit op het vastgestelde uur vertrekken of aankomen. Ik kan jullie vertellen dat er de laatste tijd toch iets veranderd is. Het Spaanse spoorwegnet wordt gereorganiseerd. De sporen van de belangrijkste lijnen werden gelast en in Zwitserland en in Italië werd er nieuw spoorwegmateriaal aangekocht. De gemiddelde snelheid van de treinen in Spanje is 60 à 65 km, en 50 à 55 km per uur. Ik weet het, dat is heel wat minder dan in België en in Nederland. De treinen vertrekken thans echter op tijd en het gebeurt nog slechts zeer zelden dat zij met vertraging toekomen. De grootste vooruitgang werd beslist gemaakt in Catalonië, waar een aantal lijnen geelectrificeerd werden. Uit Barcelona vertrekt geen enkele stoomtrein meer. Het zijn allemaal electrische treinen of automotricen.

Er zijn nog wel houten treinrijtuigen maar die verdwijnen stilaan. Binnen enkele jaren is het Spaanse spoorwegnet zo snel en zo efficiënt als dat van de andere Europese landen. Er is echter nog een moeilijkheid die moet uit de weg geruimd worden : de spoorbreedte is in Spanje breder dan die van het normaal Europees spoor. Ik ben er van overtuigd dat men hiervoor weldra een oplossing zal vinden.

RAADSEL Nr 32

DE ZWARTE PARELS

DE trein raasde huilend over het vlakke land. Ik was vermoeid van in tijdschriften te kijken en wendde me tot commissaris Baardemakers, die in stilte zijn pijp rookte.

— Hoe laat is het, commissaris ?

— Vijf uur. Nog één uur en we zijn er !

De tijd duurde lang naar onze mening. Ik was ongeduldig Bazel te bereiken, waar wij een delicate zaak moesten onderzoeken. Deze zaak zal ik je trouwens een volgende keer vertellen, want in de trein waarmee we naar Bazel reden gebeurde iets zonderlings...

Ik keek tersluiks naar mijn reisgezellen : een jonge, gedistingeerde dame, gekleed met een prachtige nertsmantel. Aan haar hals een snoer met zwarte parels. Een dikke man die een bril droeg, een politieroman las en drop snoepte uit een klein metalen doosje, dat hij naast zich had staan. De derde reiziger was een vreemdeling. Hij had een olijfkleurige huid, en een kleine bruine snor. Het volmaakte type, zo dacht ik, van de avonturier. Niemand sprak. De dikke man had getracht een conversatie aan te knopen met de « avonturier », maar deze laatste had blijkbaar geen lust om te praten. De jongedame gedroeg zich alsof zij heel alleen in de coupé was en deed alsof de andere reizigers lucht waren voor haar. De typhoons gilden. De trein gleed door een donkere tunnel, onze coupé was in de duisternis gehuld. Eensklaps schreeuwde de jonge vrouw met hoge stem :

— Hulp ! Hulp ! Dieven !

Ik sprong overeind en trachtte me in de duisternis te oriënteren, maar ik zag geen hand voor ogen. Toen de trein weer uit de tunnel kwam en het licht werd, stond de jonge vrouw te midden van de coupé en gilde :

— Men heeft me bestolen ! Mijn halssnoer is verdwenen...

Alle reizigers zaten op de plaats waarop zij zaten vóór de trein de tunnel inreed. Baardemakers, de dikke man en de « avonturier » bekeken de vrouw verbaasd. Wij trokken het alarmsignaal, de trein stopte. De jonge vrouw zei tot de hoofdconducteur :

— Men heeft me in de duisternis mijn parelsnoer van de hals gerukt. Een van die vier is schuldig, en ze wees naar de dikke man, de « avonturier », naar Baardemakers en naar mij.

De commissaris zei wie hij was en werd belast met het onderzoek. Zwijgend bekeek hij eerst de identiteitskaarten van de drie reizigers. Over z'n schouder heen las ik de naam van de jonge vrouw : Mevrouw Vera Weiller. De dikke man was handelsreiziger en heette Lucien Colas. De vreemdeling heette Cisazowski, journalist van beroep, althans zo stond het op zijn identiteitskaart.

— Had uw halssnoer een grote waarde, mevrouw ? vroeg Baardemakers.

— En of ! Het was verzekerd voor een miljoen !

De dikke man haalde de schouders op.

— Indien iemand van ons de parels gestolen heeft, mevrouw Weiller, dan heeft iemand van ons ze in zijn zak, ofwel heeft ie ze in deze coupé verborgen !

En hij nam een nieuwe drop uit zijn doosje.

Dat was inderdaad logisch...

Toen wij te Bazel toekwamen lieten de drie reizigers gewillig hun zakken doorzoeken. De kleren van de dikke man en van de vreemdeling werden zorgvuldig doorzocht, evenals hun portefeuille, hun reiskoffertje, enz... Geen spoor van het halssnoer ! De coupé werd grondig doorzocht, maar de parels waren nergens te vinden. Het énige wat we vonden was de gebroken draad van het halssnoer. Hij lag onder de bank.

— Dat is onbegrijpelijk, Rik ! Waar zijn die parels naartoe ? Wie heeft ze gestolen ?

— Ze werden niet *gestolen*, commissaris...

— Wat bedoel je ?

— Twee details bewijzen dit. De parels zijn verborgen op een plaatsje waar ze niet dadelijk opvallen...

— Mevrouw Weiller is dus schuldig ?

— Ja, ze is schuldig en ze heeft een medeplichtige...

Vriend-lezer, ik gooi de handschoen. Kan jij dit raadsel oplossen en zeggen waar de parels verborgen werden ? Veel geluk !

RIK

HEB JE REEDS DE KAART VAN AMATEUR-DETECTIVE ? ZO NIET, HAAST JE DAN !

Beste Vriend,

De knappe speurder Paul Van Leuven heet ik welkom in onze grote familie. Ik mag wel zeggen « grote », want over heel het land zijn er thans detectives die ijverig speuren om de opgegeven raadsels op te lossen, de geheimzinnigste zaken te ontwarren en de schuldigen te ontmaskeren. Ik hoop dat dit heerlijke zomerweertje je niet zal beletten bovenstaand raadsel met aandacht te bestuderen en op te lossen.

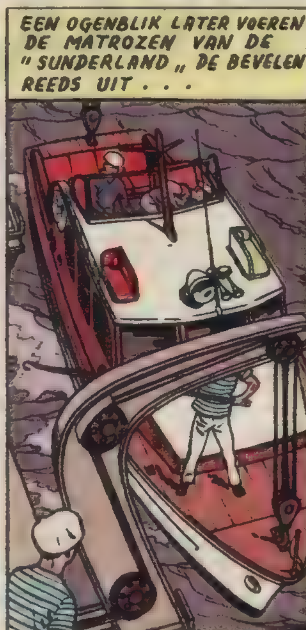
RIK.

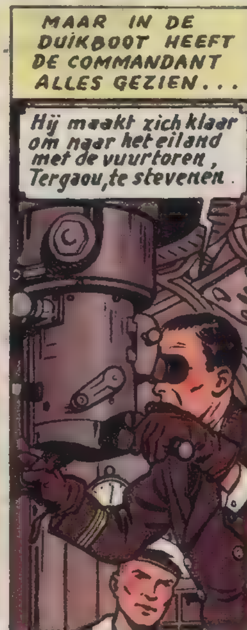
DE VLAMMENZEE

DOOR JACQUES MARTIN

Van op de « Sunderland » ziet Axel Borg de vuurtoren van Tergaou. En in de kleine haven...

(Wordt voortgezet.)

Dit avontuur boeit je, dus lees je ook : HET SEIN STAAT OP ROOD. In dit album vind je Lefranc terug.

DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

TEKST VAN J. SCHOONJANS

NAPOLEON BONAPARTE

HET Directoire was het onbekwaamste en meest corrupte regime dat Frankrijk ooit heeft gekend. Hoe kon het dan gedurende vier jaar aan het bewind blijven ? Wel, eenvoudig door oorlog te voeren ! De oorlog schonk het Directoire niet alleen de glorie en de eer, maar ook het geld. Zoals je weet won het jonge Franse leger op alle fronten. Twee landen bleven, ondanks de opgelopen nederlaag in oorlog tegen Frankrijk : Oostenrijk en Engeland.

1. — BONAPARTE

IN 1796 was hij 27 jaar. Hij werd geboren te Ajaccio op Corsica. Zijn ouders, Carlo Buonaparte en Letizia Ramolino, hadden acht kinderen. Zij waren arm. De tweede zoon kreeg de ietwat eigenaardige voornaam Napoleone. Hij was nog een knaap toen hij reeds de leider en de aanvoerder van de jongens van zijn leeftijd was. Hij studeerde aan de krijgsschool van Brienne en was luitenant toen de Revolutie uitbrak.

2. — HET LEGER IN ITALIE

DE oorlog sleepte aan. Het leger viel uit elkaar en trappelvoette te Nice voor de Alpen. Toen herinnerde Barras zich de jonge Bonaparte die in ongenade was gevallen en eerder armzalig door de Parijse straten zwierf. Hij benoemde hem tot generaal van het leger in Italië en gaf hem het bevel Oostenrijk aan te vallen dwars doorheen Piemont. Napoleon Bonaparte werd door de generaals van de staf, die allen reeds hun strepen hadden verdiend op het slagveld, zeer koel onthaald. Hij sprak tot hen echter met zoveel autoriteit dat zij zich verplichterd voelden. Een van hen zei later : « Die kleine man heeft mij bang gemaakt ! »

3. — WIJ GAAN !

BONAPARTE equipeerde zijn troepen en dan sprak hij tot de soldaten : « Soldaten, uw voorraad is uitgeput, de vijand heeft overvloed... Het is aan u het hem af te nemen. U kunt het ! U wilt het ! Wij gaan ! » En inderdaad, zij gingen. De veldslag van Italië was zeer zonderling. Met een leger van 50.000 man overwon Napoleon de vijandelijke legers die veel sterker en veel talrijker waren. Ten slotte kwam hij met zijn leger te Arcole voor de brug van de Alpone, die onder het vuur van de Oostenrijkers lag. De soldaten aarzelden. Napoleon Bonaparte nam een vaandel en stormde over de brug...

4. — CAMPOFORMIO

HIJ stormde over de brug en hij overwon ! Te Rivoli, aan de monding van de Po, verpletterde hij het laatste vijandelijk leger. Hij stond nu voor de poorten van Oostenrijk. Oostenrijk lei de wapens neer en Bonaparte dicteerde eerst de wapenstilstand van Leoben, nadien de vrede van Campoformio, waarbij Oostenrijk aan Frankrijk België en de linkeroever van de Rijn afstond. Frankrijk had dus eindelijk weer zijn « natuurlijke » grenzen !

5. — ENGELAND

Bonaparte keerde als overwinnaar naar Parijs terug. Hij wou zich niet met handen en voeten binden aan het Directoire, dat steeds dieper in de modder zonk. Hij eiste het bevel over een leger dat Engeland zou aanvallen... Neen, niet op Britse bodem, maar in Egypte ! Egypte stond toch onder Turks bewind ? Goed, maar door Egypte te bezetten zou hij de Engelsen de weg naar Indië afsnijden. Bovendien zou hij afwezig zijn zodra... Ssst ! Laten we niet op de tijd vooruit lopen ! (Wordt voortgezet.)

Ohé ohé! Doe je ook mee aan de

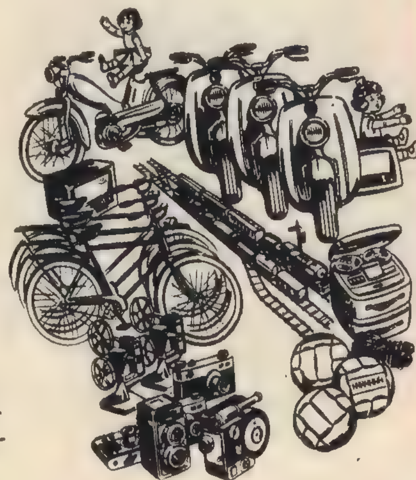
GROTE PRIJSKAMP Esso voor Jonge Speurders?

Je weet toch dat er

duizenden prijzen zijn ?

Scooters, bromfietsen, radio's, bandopnemers, filmtoestellen, projectietoestellen, fototoestellen, fietsen, elektrische treinen, bewegende poppen, voetballen en 5.000 « vlug er bij » prijzen ! En voor de 50 eerst gerangschikte winnaars bovendien een kosteloze reis naar Antwerpen met één lid van hun familie en verblijf aldaar van 1 dag met een bezoek aan de grote Esso raffinaderij !

Haast je dus ! Je kan nog altijd winnen !

Kijk, zo kan je deelnemen :

Je papa moet alleen maar tanken aan gelijk welke Esso pomp in België of het Groot-Hertogdom Luxemburg. Hij moet echter minstens nemen :

15 liter brandstof of 2 liter olie	als hij een wagen heeft
2 liter brandstof	als hij een moto, een scooter of een bromfiets heeft

Als je zelf reeds rijdt, kan je het natuurlijk zelf doen !

Deze aankoop geeft je automatisch iedere keer recht op een deelnemingsformulier. Je vult het direkt in, antwoordt op de vragen en zendt het terug zoals het reglement het vraagt. Moeilijk is het helemaal niet !

Je hebt reeds deelgenomen ! Zend dan nog meer formulieren in ! Zoveel te meer kans heb je om te winnen ! Let op... kijk goed uit en je vindt àlle antwoorden ! Strikvragen zijn er niet !

Dus... speur aandachtig in de dagbladen, langs de wegen, in Esso garages en stations en in sommige winkels ! Het is plezant en... gemakkelijk !

KIJK GOED UIT ! EN... HAAST JE !

Let op !

10 JUNI IS DE LAATSTE DAG !

Profiteer van het lange weekend van Pinksteren om formulieren te krijgen. Het is je laatste kans ! Vraag formulieren aan iedereen in je familie, aan al je vrienden die een auto hebben ! Zend ze ons vlug op, ten laatste vóór 10 juni te middernacht !

Esso

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE...

EEN REGEN NIEUWE RECORDS...

NOG tien weken scheiden ons van de Olympische Spelen te Rome. Ik studeer op dit ogenblik de zaak zeer ernstig in en geloof me, ze is ingewikkelder dan je vermoeden zou. Op het ogenblik dat je meent alle records en de namen van de recorddragers van buiten te kennen, wordt er weer een nieuwe reeks records gevestigd. Het zal moeilijk zijn het ritme tijdens de Olympiade bij te houden!

TWEE FENOMENEN

Wens je een voorbeeld? Zes weken geleden werd de atletiekwereld letterlijk door elkaar geschud door twee fenomenen: Charles Tidwell en Gert Potgieter. Ik weet niet of die twee namen jullie iets zeggen, maar onthoud ze thans meteen want anders zal je in de maand augustus doorgaan voor een domoor! Inderdaad, die twee namen zullen tijdens de Olympische Spelen beslist vaak genoemd worden.

Charles Tidwell is een buitengewoon knap sprinter die de 220 yards met bocht (en dit is zeer belangrijk!) heeft afgelegd in 20 seconden 2/10. Twintig seconden 2/10 betekent 19 seconden 8 of 19 seconden 7 in rechte lijn. Dit record staat thans op naam van Sime met 20 seconden.

Bijgevolg legde Tidwell de 200 m af in 19 seconden 6 of 19 seconden 7, dat wil zeggen een gemiddelde uursnelheid van 36 km 730. De maximum snelheid ligt, naar schatting, op 12 m per seconde of 43 km per uur. Stel je je voor wat dit betekent? Men meent dat de wind te gunstig zat voor Tidwell en daarom heeft men zijn record niet gehomologeerd. Zijn verdienste wordt er echter niet minder om! Tidwell is 23 jaar oud.

EEN « VLUGGE » DETECTIVE

Gert Potgieter is een Zuid Afrikaan. Hij legde de 440 yards horden af in 49 seconden 3/10. Deze jongeman is detective van beroep! Hij is ook 23 jaar, net als Charles Tidwell. Hij verpulverde het record van Glen Davis: 49 seconden 9/10. De winst voor Potgieter is dus 6/10 seconde.

Knoop beide namen goed in je hersens, want zoals ik reeds zei, je zal ze in de maand augustus vaak horen. Het zijn natuurlijk niet de enigen, want je kan me vrij geloven, te Rome zullen er een heleboel nieuwe wereldrecords gevestigd worden. Wanneer zal het eindpunt, de grens, bereikt zijn? Wij weten het niet en wij hebben de indruk, dat de grote specialisten dit ook niet weten!

EEN PRAATJE BIJ EEN PLAATJE

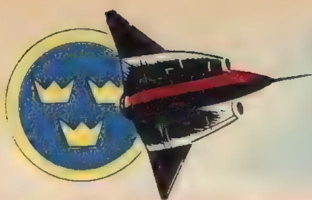

DE FLUWELEN STEM VAN FRANK SINATRA

Zijn deze plaatjes alléén voor de meisjes?

TWEE Fontanaplaten (45t) met opnamen van Frank Sinatra. Op 462 058 TE: « Sweet Lorraine » - « Castle rock » - The Birth of Blues » - Begin the beguine ». Op 462 087 ME: « Mam'selle » - « That old Black Magic » - « These foolish Things » - « She's funny that way ». Hij zingt reeds vele jaren, oogst reeds vele jaren het grootste succes en houdt stand, ondanks de opkomst van een groot aantal jonge chansonniers, ondanks de vele nieuwe stromingen in het « modewijsje ». Wellicht komt dit, omdat Frank Sinatra nog wat méér kan dan gewoon een modewijsje kwelen. We zouden Sinatra willen rangschikken bij de zeldzame, échte troubadours. Zingen is heel zijn leven en men kan het aanvoelen, dat hij graag zingt en dat hij weet « hoe » het moet. Indien je zus houdt van Frank Sinatra, denk dan aan deze fijne plaatjes!

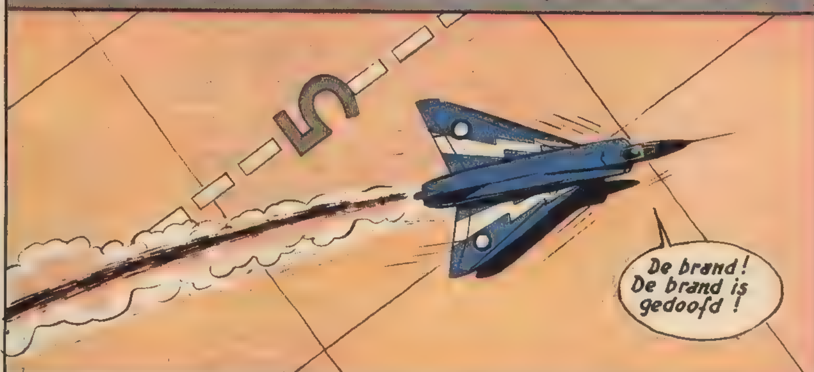

DUEL IN DE W

Te Kaïro, waar Canadese en Zweedse vliegtuigen met elkaar concurrer

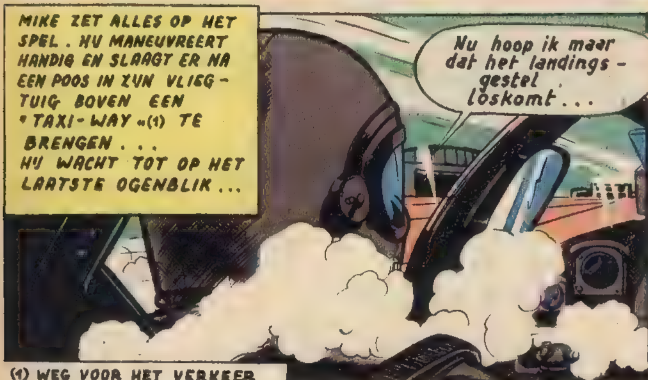

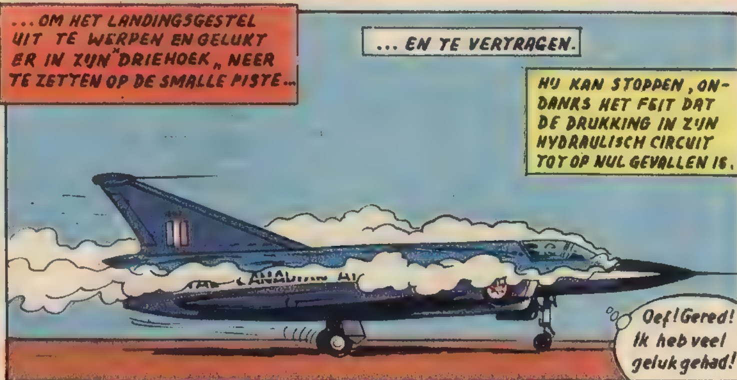

(1) WEG VOOR HET VERKEER OP HET VLIEGVELD.

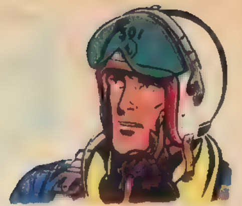

Je houdt van de avonturen van Dan Cooper, du

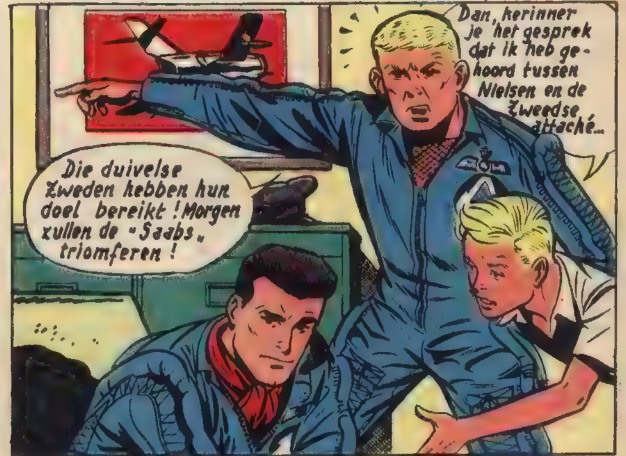
OLKEN

door Albert Weinberg

...pt niet alles op wieltjes. Eensklaps schieten twee « Driehoeken » in brand..

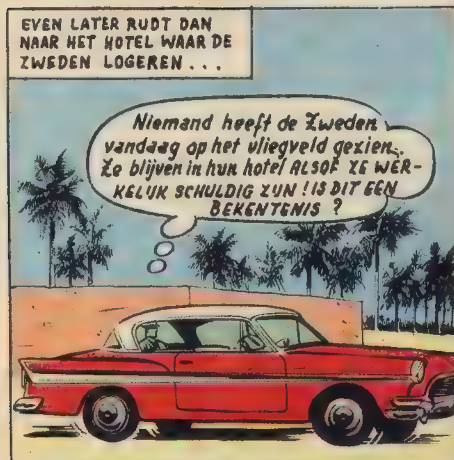

...ees je ook het album DE BLAUWE DRIEHOEK.

(Wordt voortgezet.)

Een spionageroman
door André D. Fernez
Geïllustreerd door Ref

DE AVONTUREN
IN HET HOL V

VIJFDE HOOFDSTUK

SPRONG IN DE AFGROND

UIT voorzichtigheid vergezelde geen enkele inspecteur van de F.B.I. Jimmy naar de vlieghaven. Speciale commissaris Higgins was van oordeel, dat Julius Gold wel eens in eigen persoon naar het vliegveld zou kunnen komen om het vertrek van de pseudo-von Goettge bij te wonen. Het was ook mogelijk dat hij een van de leden van zijn net stuurde. Zo wel in het ene als in het andere geval, zou de aanwezigheid van een federaal agent op Idlewild verdacht geweest zijn. Higgins wilde het risico niet lopen zijn hele plan in duigen te zien vallen.

Eens te meer had Higgins juist gezien! Jimmy gaf er zich rekenschap van toen hij tussen de menigte, die zich in de grote ontvangsthall verdrong, een man zag met een rond gelaat en een buikje, die hem oplettend gadesloeg. Alhoewel hij Gold nooit had gezien herkende hij hem. Speciale commissaris Higgins had van de spion inderdaad een robotfoto laten maken. Gedurende twee uren had men von Goettge films met een groot aantal verschillende mensentypes en verschillende gezichten afgerold.

Hij moest de mensen aanduiden die het best op Julius Gold geleken. Met engelengeduld en geleid door de aanwijzingen van von Goettge, hadden de technici van de F.B.I., fragment na fragment, gans de fysionomie van de spion gereconstitueerd.

Dank zij deze robotfoto herkende Jimmy Julius Gold bijna onmiddellijk.

Welke houding moest hij nu aannemen? Doen alsof hij hem niet herkende? Dat was gevaarlijk. De man zou trachten uit te maken of die houding ingegeven werd door voorzichtigheid of door iets anders. Hem aanspreken? En indien hij zich, ondanks alles, toch vergiste? Wie kon hem zeggen wat de ware von Goettge zou gedaan hebben?...

Hij wachtte enkele ogenblikken en toen hij zag dat de spion hem naar de tarmac volgde, vertraagde hij zijn stap en naderde hem. Gold scheen helemaal niet verrast. Er zweefde een glimlach om zijn lippen, maar zijn ogen bleven koud en wantrouwend.

— U hebt gewonnen! zei Stone halfluid. U bent de sterkste, ik gehoorzaam...

— U geeft blijk van gezond verstand, professor! antwoordde Gold op dezelfde toon. Mag ik ook weten waar u zich gedurende drie weken verstopt hebt en welke redenen u had om zo plotseling uit de circulatie te verdwijnen?

Jimmy haalde de schouders op.

— Ik kon niet onmiddellijk een besluit nemen. U verstaat dat ik moest nadenken... Ik had de keuze tussen drie oplossingen: naar het buitenland vluchten waar u me toch zoudt gevonden hebben, de hulp van de F.B.I. inroepen... Maar daaraan was een risico verbonden... Of toegeven aan uw chantage. Ik had niet de moed de twee eerste oplossingen te kiezen en daarom ben ik hier.

— U zult het niet beklagen!

— Tracht niet de pil te vergulden. Ik kan uw goede raad en uw zegen best missen. Ik vertrek, maar ik vertrek met de dood in het hart. Ik doe het omdat er niets anders op staat. Ik zeg u dit omdat ik niet wil dat er over dit punt enige twijfel zou bestaan.

Gold schudde even het hoofd en glimlachte toegevend.

— U zult dit niet blijven zeggen, professor! U zal zelfs zeer vlug van mening veranderen, dat verzeker ik u! Wij beschikken over argumenten om ook de grootste sceptici te overtuigen!

— Is dit een bedreiging?

— Neen, het is een voorspelling... Mijn rol is hier ten einde. In Wenen zullen onze afgevaardigden voor u zorgen. Vaarwel, mijnheer von Goettge! Ik wens u een goede reis...

Hij stak de hand uit. Jimmy fronste de wenkbrauwen, wierp een misprijzende blik op de uitgestoken hand, keerde zich om en liep snel in de richting van het vliegtuig, waar een glimlachende airhostess hem opwachtte. Hij was tamelijk tevreden over zichzelf. Hij meende dat hij gehandeld had zoals von Goettge in dezelfde omstandigheden zou handelen. Het was een goed begin.

Bij zijn aankomst in Wenen en ononderbroken gedurende drie dagen, werd Jimmy gevolgd door een onbekende lange slungel. Het gebeurde naar het klassiek recept. Het was eerlijk werk en de man kende zijn stiel. Von Goettge zou hem waarschijnlijk niet hebben opgemerkt, maar de Amerikaan was aan die sport en zulke oefeningen te veel gewend om zich met een kluitje in het riet te laten sturen. Hij deed eerst alsof hij niets merkte, hij wandelde als een tourist die een prachtige hoofdstad ontdekt. Hij haastte zich nooit. Zijn achtervolger was groot en zeer mager. Hij had een geelgrauwe gelaatskleur en op zijn aangezicht stond te lezen, dat hij een obscuur ambtenaartje was dat zich hield voor een miskend genie. Hij wandelde traag op zijn hoge stelten, op 20 of 30 m achter Jimmy Stone aan en wist zich af en toe handig achter een groep voorbijgangers te verbergen.

Dit gedoe amuseerde Jimmy in het begin, dan echter verveelde hem de zaak en trachtte hij de man van zich af te schudden. Beter dan wie ook kende hij dit spelletje. Eensklaps verdween hij tussen de menigte in een kleine steeg, glipte tussen de talrijke kooplustigen van een warenhuis of maakte zich spoorloos op een druk knooppunt. Een beginneling zou totaal van streek zijn gebracht door deze tactiek, maar de lange slungel bleef zo kalm en onverschillig als een komkommer. Hij regelde zijn stap naar die van Stone en liet zich door niets afschrikken.

De derde dag ging Jimmy tot de tegenaanval over. Toen hij het restaurant waar hij gedineerd had verliet, zag hij de man aan de overkant van de straat staan. Zonder aarzelen stak hij de straat over en zei:

— Wel, vriend, bevalt dit beroep u?

De andere schrok even en een glimp van onrust was zichtbaar in zijn donkere ogen. zijn gelaat bleef echter onbewogen.

— Welk beroep? vroeg hij effen.

— Dit van « schaduw ». Gedurende 72 uren hebt u me ononderbroken op de hielen gevolgd...

— Maar, mijnheer...

— Tracht niet me grapjes wijs te ma-

« Wel, vriend, bevalt dit beroep u? »

VAN JIMMY STONE

AN DE LEEUW

Heinz von Goettge, een jong Duits geleerde maar Amerikaan genaturaliseerd, wordt door een onbekende verplicht achter het IJzeren Gordijn te verdwijnen. Von Goettge brengt de F.B.I. op de hoogte en deze stelt voor Jimmy Stone in de plaats van von Goettge te sturen. De geleerde en Stone gelijken op elkaar als twee druppels water...

ken! U ziet er een eerlijk man uit en ik spreek u aldus toe, omdat ik medelijden met u heb. Ja, het spijt me te zien hoe u uw schoenzolen totaal nutteloos verslijt! Zeg me wat u wenst te weten en ik zal uw nieuwsgierigheid bevredigen. Ik heb niets te verbergen!

Het was ongetwijfeld de éérste keer dat de man met zulk probleem geconfronteerd was. Het onheimelijke van de situatie bracht hem van zijn stuk. Met grote ogen bekeek hij Stone vijandig en bang tegelijkertijd. Hij bewoog de lippen maar hij kon blijkbaar geen woord uitbrengen.

— Ik laat me nu naar mijn hotel brengen, vervolgde de Amerikaan rustig. Mag ik u een plaats in mijn taxi aanbieden? U spaart aldus kosten uit...

De lange magere man werd rood en trachtte er zeer verontwaardigd uit te zien.

— Heus waar, mijnheer, stamelde hij, ik begrijp niet wat u bedoelt. U vergist zich!

Dan keerde hij zich heel waardig om en verwijderde zich met lange schreden. Jimmy glimlachte even.

— De vlieg is tegen de lamp gevlogen! dacht hij. Zal men thans een opvolger aanduiden, of zal men de operaties verhaasten?

In schijn verkoos « men » het de operaties te verhaasten. De afgevaardigden, aangemeld door Julius Gold, kwamen de volgende dag in de namiddag nadat zij de Amerikaan telefonisch van hun bezoek hadden verwittigd.

Ze zagen er uit als tweelingbroeders. Ze waren even massief en zwaar gebouwd. Ze droegen een trenchcoat, een gabardinehoed, een gezicht als uit marmer gesneden, grijze gelaatstint, uitstekende jukbeenderen, lichte uitdrukkingsloze ogen. Twee robots, intelligent, wantrouwig en volleerd in alle knepen van het vak, maar toch waren het robots. Van praten hielden ze blijkbaar niet, het onderhoud was dan ook zeer kort. Hun rol bestond er in de kandidaat-reiziger de nodige instructies te geven.

— Mijnheer von Goettge zal binnen de 24 uren een visa voor Hongarije aanvragen, dat hem onmiddellijk zal gegeven worden. Reden van zijn verblijf in Hongarije: studies. Een plaats zal voor hem gereserveerd worden in een vliegtuig van de Oostenrijkse luchtvaartmaatschappij A.U.A., dat twee dagen nadien zal opstijgen uit Wenen-Schwechat om 13.30 u. Te Boedapest zou hij enkele uren later aan boord stappen van een vliegtuig van de Aeroflot, dat hem naar het einddoel van zijn reis zou brengen. Tot bij zijn vertrek uit Wenen werd mijnheer von Goettge verzocht zijn contact naar buiten uit, tot het strikt minimum te beperken. Dat was alles...

Alhoewel Jimmy uiterlijk onverschillig bleef, huiverde hij toch even toen hij luisterde naar de bevelen van de « tovaritch-brothers ». Deze bezegelden inderdaad zijn lot.

— Het is goed, zei Jimmy Stone. Ik zal uw bevelen volgen. Ik zou u echter een vraag willen stellen... Om welke reden laat u me sedert mijn aankomst te Wenen schaduwen?

De twee bezoekers wisselden een vluchtige blik. Na een fractie van een seconde bekeken zij Jimmy scherp...

— Hoe zag uw achtervolger er uit? vroeg een van de twee. Kan U hem beschrijven?

Met enkele woorden schetste de Amerikaan het portret van de lange slungel. Het gelaat van de bezoekers drukte onrust en verpa-

zing uit. Ze bekeken elkaar opnieuw, maar ietwat langer. Zonder uitleg te geven stonden ze op en liepen ze naar de deur.

— Vergeet uw visa niet! zei één van de twee toen ze op de drempel van de deur stonden. Morgen om negen uur verwacht men u op de dienst van de paspoorten.

★

Jimmy wou profiteren van zijn laatste avond in Wenen. Hij bezocht enkele « heuriger », liep door de pittoreske stegen van de oude wijk ten oosten van de Kärntnerstrasse. Het was even na middernacht toen hij naar zijn hotel terugkeerde. De straten waren verlaten. De Oostenrijkse hoofdstad gelijkt in sommige opzichten op Parijs, maar beslist niet voor het nachtleven! Om elf uur gaan de meeste Weners naar bed! Bovendien was er het feit dat de temperatuur geweldig gezakt was. Het motregende en de koude hield de fijne druppels water vast in de ijzige lucht, zodat ze een nevel om de lantaarns vormden. Met de handen in de zakken en zonder zich te haasten liep Stone over de Stephans Platz, gedomineerd door de prachtige kathedraal, in de richting van de Graben toe. Op het ogenblik dat hij in Dorotheergasse wilde inslaan, voelde hij het gevaar. Hij wierp een snelle blik over de schouder, traag reed er een wagen langsheen de stoep. Hij naderde. Bij iedere draai van het wiel schuurden zijn banden over de vettige steenweg.

De Amerikaan vertraagde zijn stap. De spieren van zijn schouders spanden zich en instinctief zocht hij naar de eventuele uitweg. Wat wou men van hem en wie had het op hem gemunt? Zijn bezoekers die hij die namiddag ontvangen had beslist niet! De Amerikanen ook niet! Wie dan?...

De wagen kwam op gelijke hoogte, reed enkele meters voorbij en stopte.

Er was geen twijfel meer mogelijk. MEN wenste hem te spreken! Hij week achteruit naar de schaduwzone langsheen de huizen, maar uit het portier kwam de dreigende loop van een mitraillette.

— Handen omhoog! beval een kalme, zachte stem. Kom nader en stap in!...

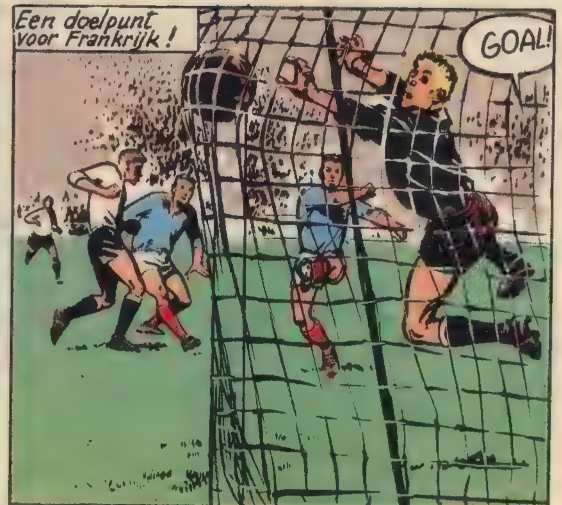
(Wordt voortgezet.)

KOPA
In het Colombes-stadion, te Parijs, tijdens een match Frankrijk-Duitsland.

De match wordt hardnekkig betwist

Kopa heeft de bal!
Vooruit, Raymond!
Vooruit!

Kijk eens, hij is die grote atleet te snel af...

Een doelpunt voor Frankrijk!
GOAL!

HOERA!
BRAVO!

En na de match die door het Franse elftal werd gewonnen.
Die Kopa is een kampioen!
Ja, hij is een van de beste spelers ter wereld!

Wie is Raymond Kopa? Zijn ware naam is Kopaszewski. Hij werd geboren in 1931 te Noeux-les-Mines, (Pas de Calais) in Frankrijk. Zijn ouders waren Poolse emigranten en zijn vader was mijnwerker....

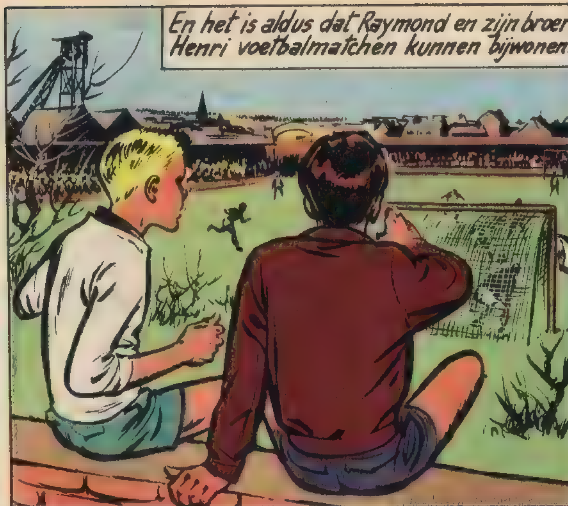

Heel jong nog speelde hij dolgraag voetbal...
Hierlangs, Raymond!
Pas op! Daar komt ie!

Heb je dat gezien?
Hop! Geef de bal door!

Die kleine Kopaszewski heeft aanleg....
Ja, maar het zal moeilijk voor hem zijn naam te maken zijn naam is te moeilijk...

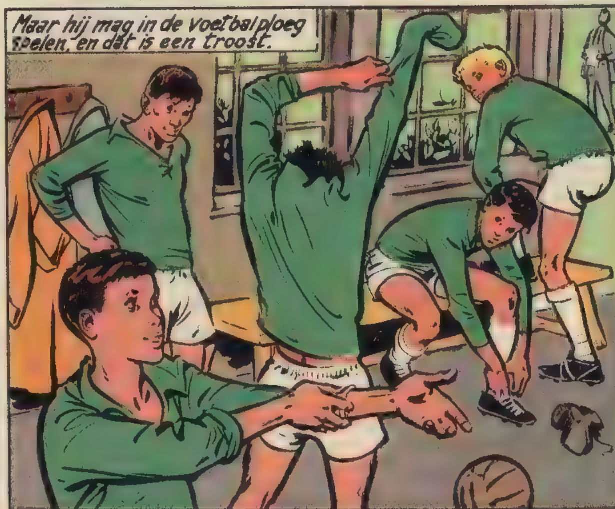

De familie Kopaszewski woont nabij het voetbalveld van de ploeg van Noeux-les-Mines.
Kom maar af, Raymond!

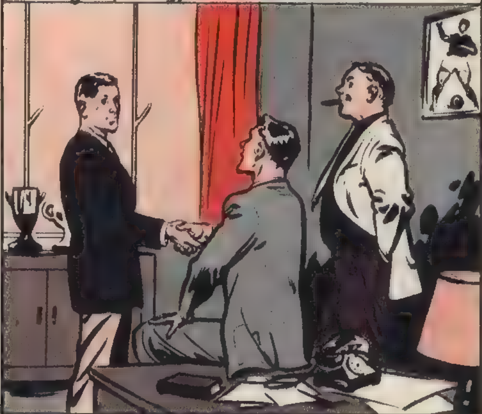
Raymond kan niet meer in de mijn werken en hij wordt ketellapper. Hij speelt echter nog voetbal. Op het einde van het seizoen 1948 mag hij meegaan om te Parijs de finale van het Tornooi voor jonge voetballers te betwisten.

Maar 's namiddags speelt Raymond veel beter...
Die jongen doet het schitterend!
Het is een zekere Kopaszewski

Raymond eindigt op de tweede plaats. De winnaar is Saupin. In 1949 mag hij zijn eerste contract als beroepsspeler ondertekenen. Hij speelt voor de ploeg van Angers, en blijft er twee seizoenen.

De beroemde ploeg van Reims speelt tegen Angers een vriendenmatch.
Nu zullen we eindelijk de jonge Kopaszewski aan het werk zien. Men zegt veel goeds over die knaap...

Die jongen zal niet lang in tweede divisie blijven. Hij speelt veel te knap!

En na de match...
Kom met ons mee! Wij moeten een reis door Noord Afrika maken. Wil je ons niet vergezellen en bij ons spelen voor een proeftijd?
Heel graag!

En in augustus 1951 komt Raymond Kopaszewski naar Reims, waar oefenmeester Albert Batteux hem onder zijn bescherming neemt. In mei 1952 mag hij voor het eerst in de ploeg van de jonge Franse kampioenen spelen.

En die dag, in LE HAVRE...
Vooruit, jongens, Moed!...
Nog een goal!

Maar wie speelt er daar op de rechtse vleugel? Hij leidt werkelijk heel de aanval!
Dat is Kopasz... Kopaszewski van Reims...

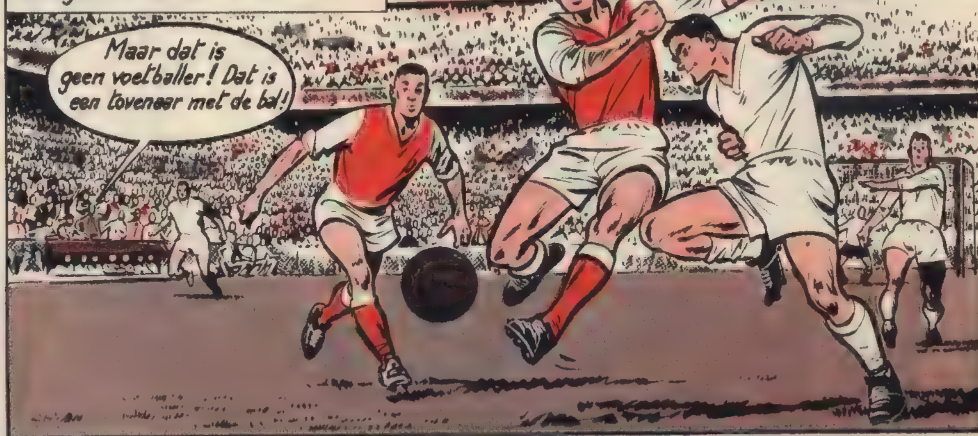

Wat een moeilijke naam, ..! Wij zullen hem kort en goed Kopa heten!
Vooruit, Kopa! Er op los!

Kopa speelde meer dan twintig maal in het Frans Nationaal elftal. Reims won met hem twee maal het kampioenschap van Frankrijk. In 1955 werd hij opgesteld in de vastelandsploeg die Groot Brittannië zou verslaan te Belfast.
Kopa heeft weer een prachtige match gespeeld!

Enkele maanden later...
De strijd tegen het Spaanse elftal zal hard zijn, jongens!
Schenk ons, vertrouwen!

Drie dagen later, in het stadion Chammartin, te Madrid... 120.000 heetgebakerde Spaanse voetballiefhebbers zijn aanwezig om de match te kunnen volgen.

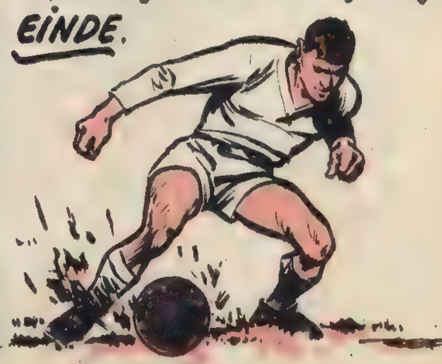

Real Madrid, een van de beste clubs ter wereld, "kocht" inderdaad Raymond Kopa van Reims voor enkele slordige miljoenen. Kopa wou zich echter niet Spanjaard laten naturaliseren. Toen zijn contract ten einde was, keerde hij weer naar Frankrijk terug.

EINDE.

Volgende week : PIERRE CURIE.

DE ONBEKEND

Johan van Dardemont kon de hertog van Garcia gevan

Op een hete zomerdag, in het zuiden van het koninkrijk ...

Die vlieghe beet eenen caluwen man
Opt hoeft, die geen haer hadde an.
Hi gaf hem selven slaghe groet.
Om die vlieghe te slane doet.
Hi sloeghte sticken sine kaken.

Meester, doe hem zwijgen of ik breek hem de nek!

Maar, IJzerhakker, het is toch een grappig lied. je. Hedenavond krijg je je buik vol, en zal je wel beter gehumeurd zijn!

Intussen galoppeer ik een eindje. Die schelm hangt me de keel uit!

... Hine coste die vlieghe niet gheraken.

Ik zie ginds een brug ... dus is er ook een rivier! Een goed bad zou me deugd doen!

Maar eensklaps verbleekt IJzerhakker want de brug is er niet meer ...

OEF!

En enkele minuten later ...

Het paard van IJzerhakker. Wat mag er gebeurd zijn?

De brug is verdwenen ... Ik hoop maar dat ...

Daar! In 't water.

En even later ...

Vriend IJzerhakker, ik beloof je plechtig je niet meer te plagen!

Kom eens kijken, vrienden!

De brug is niet ingestort omdat ze zo oud en rot was ... kijk eens!

Men heeft de dwarsbalken doorgezaagd

1

VIJAND

DOOR L. EN F. FUNCKEN

...emen, en trekt thans nieuwe avonturen tegemoet...

Zonderling ... en erg verdacht!

Er is misschien een man in de omgeving, die ook niet van grappige liedjes houdt!

Bravo! Dat bad heeft je helemaal op gekikkerd, vriend IJzerhakker!

Hou op met gekscheren, jongens. Verkennen we even de omgeving... Misschien werd er reeds iemand het slachtoffer van deze valstrik... want een valstrik is het beslist!

Dan zoeken we een doorwaadbare plaats. Vooruit maar!

Op dit ogenblik nadert er een ruiter zeer snel...

Hij... Hij rijdt naar de brug!

Dat is misschien de verklaring voor het mysterie. Wij moeten hem verwittigen!

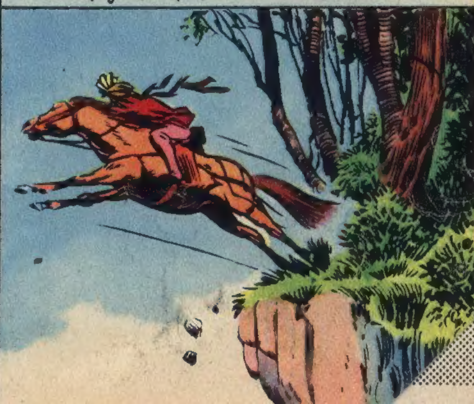
Onze vrienden rijden terug naar de weg en roepen zo hard ze kunnen...

Even aarzelt de ruiter. Hij heeft de valstrik gezien, maar hij stopt niet. Hij leidt zijn paard naar het struikgewas.

Wat doet hij? Hij vlucht alsof wij hem naar het leven stonden!

DE NEUS VAN DE SJEIK

IN de Staat Koeweit betekent een kus op de neus een teken van hoogste eerbied en aanhankelijkheid. Toen sjeik Abdoellah Salim Sabah zijn honderdste verjaardag vierde, kwamen zijn 50.000 onderdanen hem hun beste wensen aanbieden. Ze gaven hem een kus op de neus. De neus van de emir zwol als een ballon en kreeg pas enkele dagen later, en nadat men er dag en nacht koude omslagen had opgelegd, zijn normaal uitzicht weer. Hopen we dat Abdoellah zich zijn honderdste verjaardag nog lang kan herinneren !

TE VEEL IS TE VEEL !

EEN garagehouder uit Cueno in Italië wou te vlug rijk zijn. Hij strooide op een paar stappen van zijn garage spijkers op de weg. De automobilisten die bandenpech hadden, kwamen onvermijdelijk bij hem aankloppen om geholpen te worden. De zaak draaide en de garagehouder gooide langsom meer en langsom grotere spijkers op de weg. Maar, op zekere dag stopte er een politiewagen voor de garage. Drie banden op vier waren lek ! Dat is te veel, vonden de wetsdienaars en ze stelden een klein onderzoek in... De garagehouder moest eerst de banden herstellen, daarna de straat schoonvegen en ten slotte werd hij mee naar de gevangenis gevoerd! Wie spijkers zaait...

Het weekblad « KUIFJE » : 15e jaargang; Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7 (Baraplaats), Brussel 7 — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir.* : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16 — *Heliodruk* : Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a, Van Volxemlaan, 290-292, Brussel 19.

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : ƒ 7.— per kwartaal. KUIFJE-HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 - Giro 655.389.

Canada : 20 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo : KUIFJE CONGO - P.B. 740, Stanleystad.
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

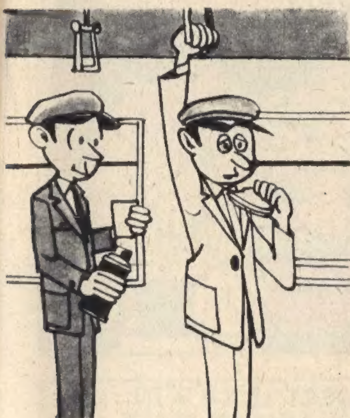
	België	Nederland.	Canada.	Buitenland.
3 maanden	120.— F.	ƒ 7.—	$ 2.50	130.— F.
6 maanden	230.— F.	ƒ 14.—	$ 5.—	260.— F.
1 jaar ...	450.— F.	ƒ 28.—	$ 9.—	520.— F.

PUBLICITEIT publi art* Tel 22.56.00 2-6-60

...NIEUWS... NIEUWS...

RECORD

● Vier Brusselse studenten hebben een record geboekt dat wellicht énig zal blijven in de annalen: ze bleven gedurende achttien uren ononderbroken op dezelfde (rijdende) tram zitten. Om hen voor de hongerdood te behoeden, brachten vrienden regelmatig wat te eten. Wie houdt het 20 u uit?

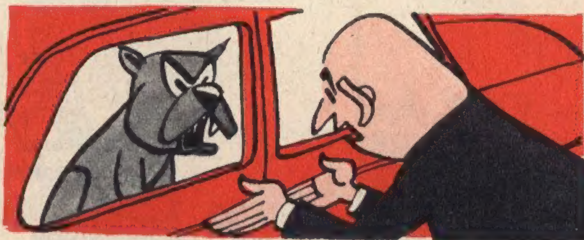
BELONING

NUCHI, de koe, is de Hongaarse recordhoudster. Zij geeft 18.000 liter melk per jaar. Ze zal haar standbeeld krijgen. De beroemde beeldhouwer Laszlo Vastag heeft opdracht gekregen een standbeeld te maken voor Nuchi!

DE SLIMME HOND

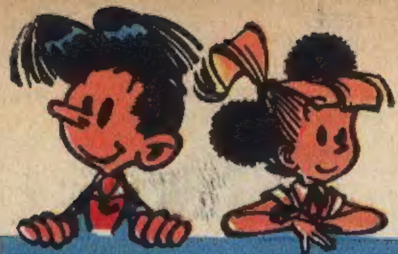
EEN handelsreiziger uit Dusseldorf wou van zijn vriendelijke, brave hond een boosaardig beest maken om op zijn wagen te passen, wanneer hij in winkels of handelshuizen doende was. Hij gaf de hond bijna niets te eten en nam hem van 's morgens tot 's avonds mee in zijn wagen. Op een mooie dag nu, kwam er een man bij de wagen, gaf de hond een flinke steak te eten, zette zich achter het stuur en vertrok. De handelsreiziger verloor dus op slag zijn hond en zijn wagen! Hij vond ze na twee dagen allebei terug in een parking, maar toen de hond zijn oude baas terug zag, toonde hij dreigend de tanden en gromde woedend. De handelsreiziger meende, terecht, dat het beter was het niet alléén te wagen en ging de hulp halen van een politieagent. Toen deze ter plaatse verscheen, waren én hond én wagen weer weg! Wij hebben de indruk, dat die hond een veel beter meester gevonden had...

BOTSING

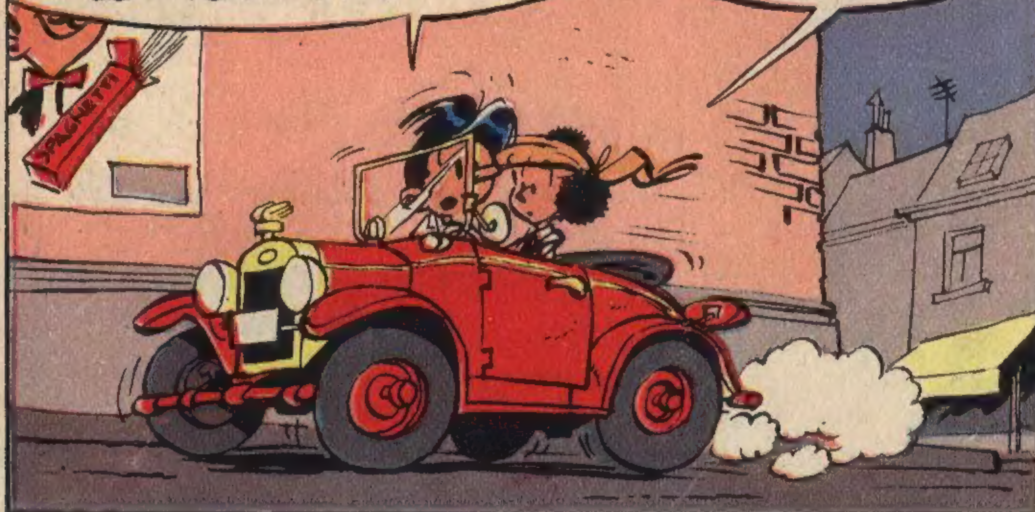
DE atoomduikboot « Dragon » kwam in botsing met een walvis. Wat er van die walvis geworden is weet men niet. De duikboot moest voor vier maanden naar een droogdok om opgekalefaterd te worden.

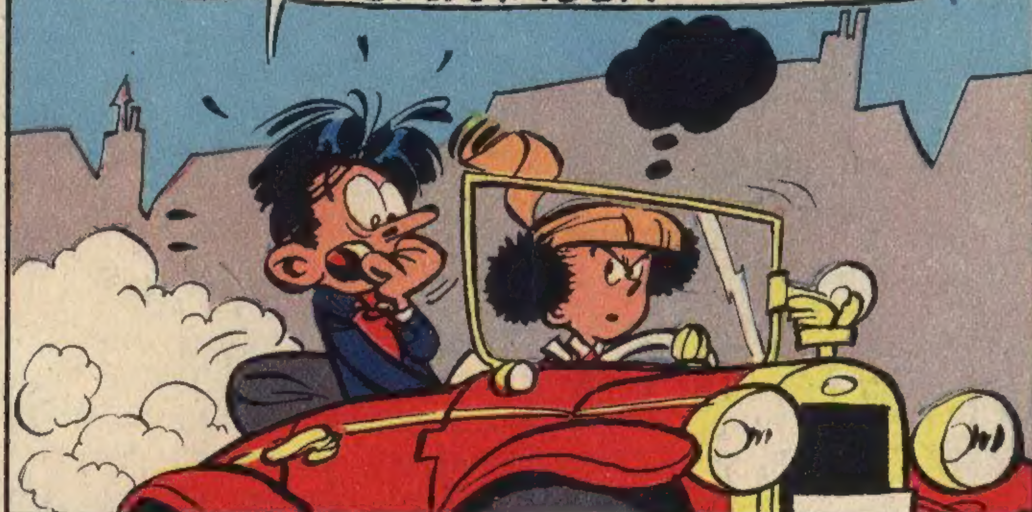

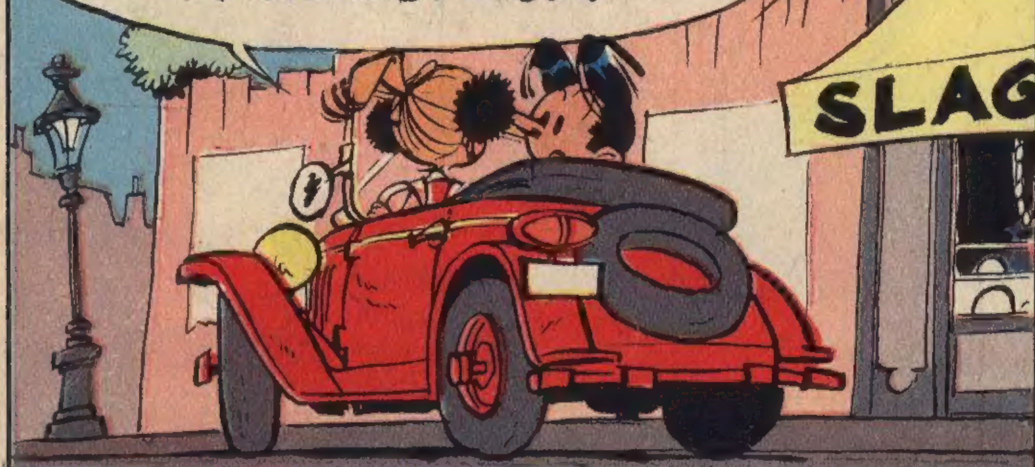
TON en TINNEKE

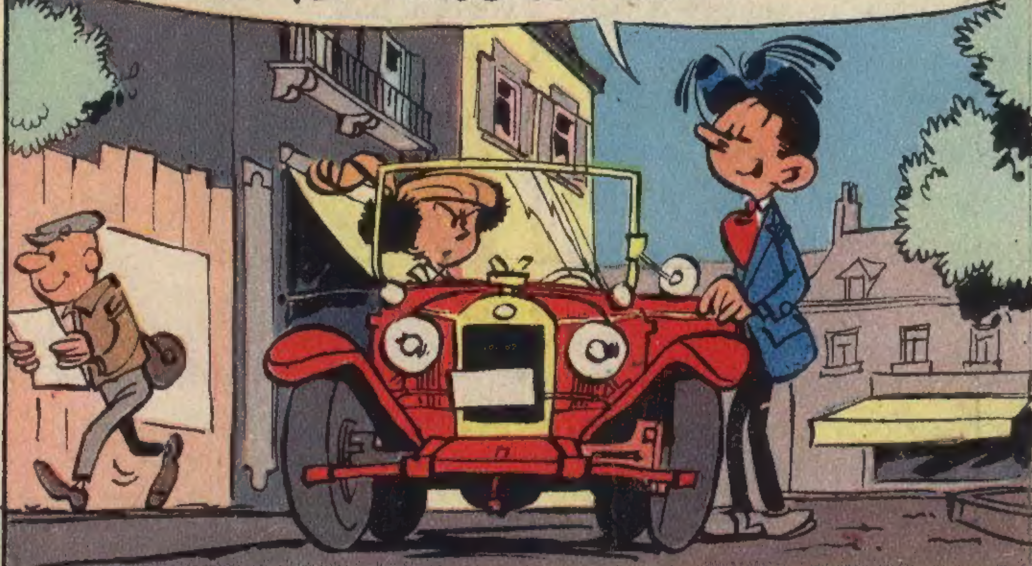

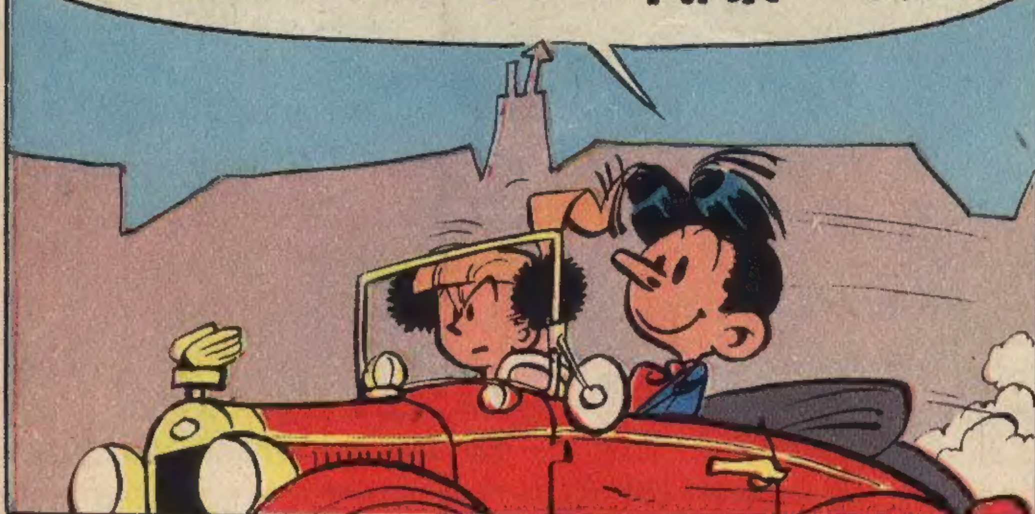
DE RIJLES

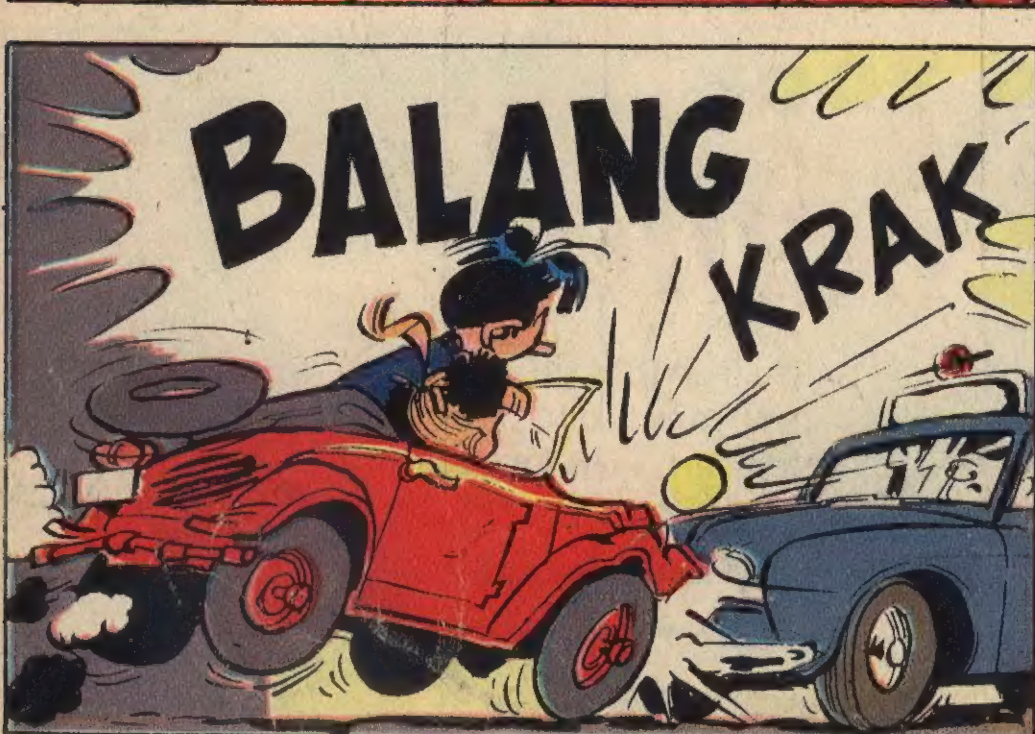

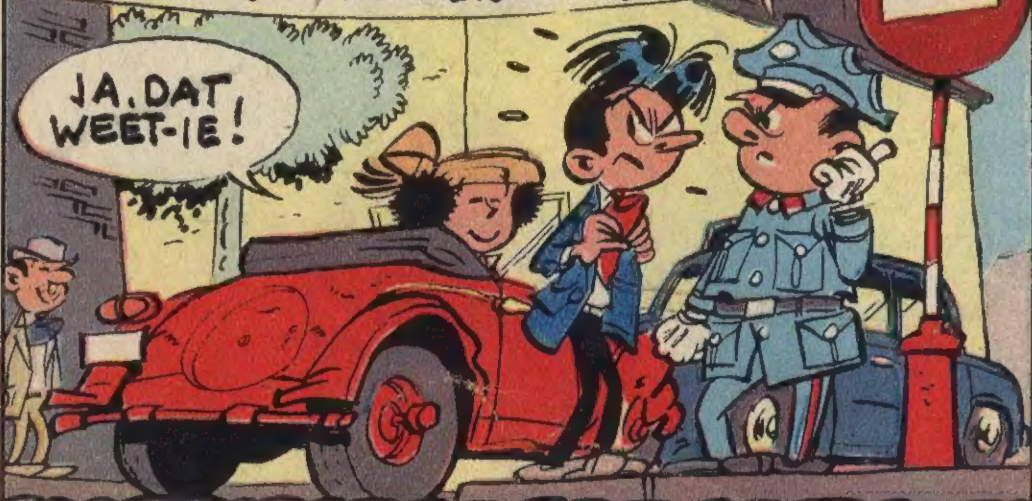

Je lacht tranen met de avonturen van Ton en Tinneke in het album : 60 AVONTUREN VAN TON EN TINNEKE.